

Forslag til

Lov om autorisation på el-, vvs- og kloakinstallationsområderne

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at sikre, at installationer på områderne for el, vvs og kloak udføres og serviceres korrekt af hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

El-området

§ 2. Elektriske installationer for stærkstrøm samt installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, samt servicering af disse installationer og systemer må kun udføres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, delautorisation efter § 9, stk. 1, til det pågældende arbejde eller er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, jf. dog stk. 2-5. De autorisationskrævede arbejder regnes fra fast tilkobling til og frakobling fra elforsyningsanlæg og omfatter faste ledningssystemer, tavler, målere, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel samt fast tilslutning af elektriske maskiner og brugsgenstande.

Stk. 2. Virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicerer styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, må uanset stk. 1 installere og servicere ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer.

Stk. 3. Virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicerer elektriske maskiner og brugsgenstande, må uanset stk. 1 udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på elektriske maskiner og brugsgenstande.

Stk. 4. Tavlefabrikanter må uanset stk. 1 udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på installationstavler.

Stk. 5. Elektriske installationer på skibe samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, er ikke omfattet af lovens bestemmelser.

§ 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) producenters udførelse af faste elektriske installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande,
- 2) producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele,
- 3) føring af elkabler af personer med særlige kompetencer og
- 4) udførelse af simple arbejder.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte regler om installation og servicering af ikke-konventionelle el-producerende anlæg og regler om undtagelse fra autorisationskravet for disse anlæg.

Vvs-området

§ 4. Gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, naturgas, flaskegas, biogas, brint eller lignende brandbare gasser må kun udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, delautorisation efter § 9, stk. 1, til det pågældende arbejde eller er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, jf. dog stk. 2. De autorisationskrævende arbejder regnes fra og med tilslutning til distributionsledninger eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og disses ventilation og aftrækssystemer.

Stk. 2. Førstegangsindregulering af større gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr, må dog alene udføres af producenten eller af virksomheder, der har opnået en særlig gasgodkendelse efter § 10, stk. 1. Servicering af de anlæg, som er nævnt i 1. pkt., må alene udføres af virksomheder, der har opnået en særlig gasgodkendelse efter § 10, stk. 1.

Stk. 3. Vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger må kun udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, delautorisation efter § 9, stk. 1, til det pågældende arbejde eller er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5. Vandinstallationer regnes fra og med tilslutning til forsyningsledning og omfatter hele installationen inkl. armaturer og installationsgenstande, medmindre tilslutningen sker til et forsyningsanlæg for en enkelt privat forbruger.

Stk. 4. Gas-, vand- og afløbsinstallationer på skibe samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, er ikke omfattet af lovens bestemmelser.

§ 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) arbejder, som gasleverandører, vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, ved eget personale udfører inden for deres forsyningsområde,
- 2) producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele,
- 3) føring af vandrør af personer med særlige kompetencer og
- 4) udførelse af simple arbejder.

Kloakområdet

§ 6. Afløbsinstallationer og afløbsanlæg i jord til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord og dertil hørende kloakledninger samt regnvandsledninger, som tilsluttes offentligt regnvandssystem, må kun udføres og repareres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, eller virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 7. De autorisationskrævende arbejder omfatter stikledninger samt nedsivningsanlæg og samletanke og regnes fra og med tilslutningen til hovedkloak (gadekloak).

§ 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) arbejder, som vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, ved eget personale udfører inden for vandselskabets forsyningsområde ved afløbsinstallationer, som er tilsluttet pågældende kloakanlæg, og
- 2) udførelse af simple arbejder.

Kapitel 3

Autorisation og godkendelse

Autorisation

§ 8. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele autorisation til elinstallatørvirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i § 2, stk. 1, til vvs-installatørvirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i § 4, stk. 1 og 3, og til kloakmestervirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i § 6, når ansøgeren har dokumenteret, at

- 1) der i virksomheden er en eller flere fagligt ansvarlige, som er godkendt i henhold til § 13, stk. 1, inden for det fagområde, der ansøges om autorisation til, og som er tilknyttet virksomheden som ansat, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller i et kommanditselskab,
- 2) virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem, jf. § 19,
- 3) virksomheden ikke er under konkursbehandling eller likvidation,
- 4) virksomheden har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og
- 5) der er indbetalt gebyr, jf. § 17.

Stk. 2. Virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør skal afgive skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller vedkommende selv inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, lov om autorisation af elinstallatører m.v., lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, regler udstedt i medfør af disse love eller tilsvarende lovgivning i andre lande.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen fører et register over autorisationer. Virksomheder, der er autoriseret i henhold til stk. 1, opføres i registret. Registret er offentligt tilgængeligt på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

§ 9. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele delautorisation til at udføre arbejde på en afgrænset del af autorisationsområdet beskrevet i § 2, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 3, når betingelserne i § 8 er opfyldt.

Stk. 2. Virksomheder, der er delautoriserede i henhold til stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister, jf. § 8, stk. 3, med angivelse af hvilke arbejder, delautorisationen omfatter.

Særlig gasgodkendelse

§ 10. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele en virksomhed en særlig gasgodkendelse til at udføre førstegangsendregulering af større gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr, når betingelserne i § 8 er opfyldt, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Virksomheder, der er godkendt i henhold til stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister, jf. § 8, stk. 3, med angivelse af hvilke arbejder, godkendelsen omfatter.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele godkendelse efter stk. 1, selv om virksomhedens fagligt ansvarlige ikke er godkendt i henhold til § 13, stk. 1, hvis godkendelsen kan ske ud fra en konkret vurdering af de samlede faglige kompetencer, der er i virksomheden.

Udøvelse af virksomheden

§ 11. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler

- 1) om krav til den fagligt ansvarlige i autoriserede virksomheder og virksomheder med en særlig gasgodkendelse,
- 2) om udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en særlig gasgodkendelse,
- 3) om hvilke afgrænsede arbejdsområder, der kan ansøges om delautorisation til,
- 4) om meddelelse af en særlig gasgodkendelse og
- 5) som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, der er omfattet af autorisationskrav i medfør af denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 12. Den fagligt ansvarlige, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, må kun være tilknyttet én virksomhed som fagligt ansvarlig, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan, hvis det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, give tilladelse til, at en virksomhed kan ansætte en fagligt ansvarlig, som tillige er fagligt ansvarlig i anden virksomhed. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 3. Den fagligt ansvarlige skal være til rådighed for virksomheden i det omfang, det er nødvendigt for at varetage virksomhedens autorisationskrævende opgaver eller opgaver, der kræver en særlig gasgodkendelse.

Stk. 4. Såfremt den fagligt ansvarlige er tilknyttet virksomheden som ansat, skal vedkommende være ansat med et opsigelsesvarsel på minimum 3 måneder efter 6 måneders ansættelse.

Godkendelse som fagligt ansvarlig

§ 13. Godkendelse som fagligt ansvarlig på el-, vvs- og kloakområderne meddeles af Sikkerhedsstyrelsen, når det er dokumenteret, at

- 1) ansøgeren har bestået en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde, jf. dog stk. 3,
- 2) ansøgeren er myndig, ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og har rådighed over sit bo, og
- 3) der er indbetalt gebyr, jf. § 17.

Stk. 2. Ansøgeren skal afgive skriftlig erklæring om, hvorvidt vedkommende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, lov om autorisation af elinstallatører m.v., lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, gælder ikke for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

§ 14. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om

- 1) kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig,
- 2) administration af de kompetencegivende prøver på kloakområdet, herunder gebyrer for deltagelse i prøverne og
- 3) udøvelse af erhverv inden for el-, vvs- og kloakområderne på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder om forbud mod midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, for personer, som ikke opfylder kvalifikationskravene.

Afslag

§ 15. Uanset betingelserne i § 8, § 9, § 10, og § 13 for at opnå autorisation, særlig gasgodkendelse eller godkendelse som fagligt ansvarlig er opfyldt, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele afslag i følgende tilfælde:

- 1) Under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.
- 2) Såfremt ansøgeren er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte. Dette gælder ikke personer fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, som er lovligt etablerede i deres hjemland, og som anmelder midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv.
- 3) Såfremt ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Ved afslag efter stk. 1, nr. 1 og 2, finder straffelovens § 78, stk. 3, anvendelse.

Dispensation

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan dispensere fra de betingelser, der er nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, og § 13, stk. 1, nr. 1-2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til dispensation fra kravet i § 8, stk. 1, nr. 1.

Gebyr

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen opkræver gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation, særlig gasgodkendelse og godkendelse som fagligt ansvarlig.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om størrelsen og opkrævningen af gebyrerne i stk. 1.

Kapitel 4

Oplysningspligt

§ 18. En autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse skal straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når virksomheden får en ny fagligt ansvarlig tilknyttet. Virksomheden skal endvidere straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når den fagligt ansvarlige fratræder, eller det forventes, at den fagligt ansvarlige vil være fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger eller i øvrigt vil være fysisk eller retligt ude af stand til at varetage opgaven som fagligt ansvarlig.

Stk. 2. En autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis

- 1) virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører,
- 2) virksomheden skifter adresse, eller
- 3) der i øvrigt er ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af autorisationen eller den særlige gasgodkendelse, og som kan have betydning for opretholdelse af autorisationen eller godkendelsen.

Kapitel 5

Kvalitetsledelsessystemet

§ 19. En virksomhed, der ansøger om autorisation efter § 8 eller § 9 eller om en særlig gasgodkendelse efter § 10, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsledelsessystem. Kvalitetsledelsessystemet skal rette sig mod den del af virksomhedens forretningsgrundlag, der vedrører det autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse, som virksomheden ønsker at udføre. Kvalitetsledelsessystemet skal godkendes og skal løbende efterprøves af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans.

Stk. 2. Virksomheden afholder omkostningerne i forbindelse med godkendelse og efterprøvning af virksomhedens kvalitetsledelsessystem.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om

- 1) det i stk. 1 nævnte kvalitetsledelsessystems indhold, omfang, godkendelse og efterprøvning mv.,
- 2) undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet,
- 3) ekstraordinær efterprøvning i tilfælde, hvor virksomheden har udvist forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejde, og
- 4) godkendelse af kontrolinstanser til at udføre opgaver efter stk. 1 og efterprøvning af de godkendte kontrolinstanser.

Stk. 4. En virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsledelsessystem, der vedrører arbejder, som virksomheden udfører i Danmark, og som kan godkendes efter regler fastsat i medfør af stk. 3, nr. 1, eller et system, der kan sidestilles hermed.

Kapitel 6

Bortfald og tilbagekaldelse

Bortfald

§ 20. En autorisation udstedt i medfør af § 8 eller § 9 og en særlig gasgodkendelse udstedt i medfør af § 10 bortfalder, når

- 1) virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører, eller
- 2) virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, eller den fagligt ansvarlige er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger eller i øvrigt bliver fysisk eller retligt ude af stand til at varetage opgaven som fagligt ansvarlig, jf. dog stk. 2.

§ 21. En godkendelse som fagligt ansvarlig udstedt i medfør af § 13 bortfalder, når personen ikke længere opfylder betingelsen i § 13, stk. 1, nr. 2.

Tilbagekaldelse

§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation udstedt i medfør af § 8 eller § 9 og en særlig gasgodkendelse udstedt i medfør af § 10, når

- 1) kontrolinstansen ikke kan godkende kvalitetsledelsessystemet endeligt, eller den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet viser grove mangler i egenkontrollen,
- 2) virksomheden ikke længere har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, eller
- 3) betingelserne for autorisationen eller den særlige gasgodkendelse i øvrigt ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. En afgørelse om tilbagekaldelse efter stk. 1 kan af den virksomhed, som er afgørelsens adressat, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen anlægger uden unødigt ophold sag mod virksomheden nævnt i stk. 2 i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse efter stk. 1 har opsættende virkning. Retten kan dog ved kendelse bestemme, at den pågældende virksomhed under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som autoriseret eller med særlig gasgodkendelse.

Kapitel 7

Påbud

§ 23. Såfremt en virksomhed, der udfører elektriske arbejder i henhold til § 2, stk. 2-4, eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 3, stk. 1, nr. 1-2, eller stk. 2, eller en virksomhed, der udfører gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i henhold til regler fastsat i medfør af § 5, nr. 2, groft eller gentagne gange overtræder krav i stærkstrømsbekendtgørelsen, gasreglementet eller regler om vand- og afløbsinstallationer eller øvrige sikkerhedskrav eller anvender ikke-kvalificeret arbejdskraft til opgaverne, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde virksomheden at lade sådanne arbejder udføre af en autoriseret virksomhed.

Stk. 2. Hvis forudsætningerne for påbuddet, jf. stk. 1, ændrer sig, kan virksomheden anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes.

Stk. 3. En afgørelse om påbud efter stk. 1 kan af den virksomhed, som er afgørelsens adressat, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen anlægger uden unødigt ophold sag mod virksomheden nævnt i stk. 3 i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 5. Anmodning om sagsanlæg efter stk. 3 har opsættende virkning. Retten kan bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Kapitel 8

Annoncering mv.

§ 24. En virksomhed, der ikke har opnået autorisation efter § 8 eller § 9 eller en særlig gasgodkendelse efter § 10, eller hvis autorisation eller godkendelse er bortfaldet eller tilbagekaldt, må ikke ved annoncering eller på anden måde foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan autorisation eller godkendelse haves.

Kapitel 9

Kontrol

§ 25. Sikkerhedsstyrelsen fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov overholdes.
Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af tilsynet efter stk. 1.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller særlig gasgodkendelse fortsat er opfyldt.

§ 26. Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer, eller hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.

§ 27. I forbindelse med indberetninger, som er krævet i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler fastsat i medfør heraf, skal netvirksomheder for elforsyning kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

§ 28. I forbindelse med indberetninger og i forbindelse med tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør heraf, skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

§ 29. En netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til § 22, stk. 1.

Kapitel 10

Administration

§ 30. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation, særlig gasgodkendelse, godkendelse som fagligt ansvarlig og andre ansøgninger i medfør af loven.

§ 31. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 32. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Sikkerhedsstyrelsen som afsender.

§ 33. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 34. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afslag på ansøgning om autorisation, særlig gasgodkendelse og godkendelse som fagligt ansvarlig, som er begrundet i de forhold, der er nævnt i § 15, stk. 1, nr. 3, kan dog indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 35. Med bøde straffes den, der

- 1) uden at være berettiget dertil udfører arbejde, som kræver autorisation eller særlig gasgodkendelse, jf. § 2, § 4 og § 6,
- 2) med forsæt eller grov uagtsomhed lader arbejde, som kræver autorisation eller særlig gasgodkendelse, jf. § 2, § 4 og § 6, udføre af en virksomhed eller en person, der ikke efter denne lov er berettiget dertil,

- 3) overtræder § 12, stk. 1,
- 4) undlader at give meddelelse efter § 18, stk. 1 eller 2,
- 5) overtræder påbud i henhold til § 23,
- 6) overtræder § 24 eller
- 7) tilsidesætter oplysningspligten i § 25, stk. 2.

Stk. 2. Det kan i regler fastsat i medfør af § 3, § 5, § 7, § 11 og § 14 fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Stk. 3. Ved udmåling af straffen skal der, ud over hvad der følger af de almindelige straffeprocessuelle regler, lægges vægt på, om overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø, om overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne samt til den tilsigtede berigelse og virksomhedens omsætning.

§ 36. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om straf for tilsidesættelse af de pligter, der følger af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., som vedrører autoriserede elinstallatørvirksomheders udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen, samt regler i bekendtgørelse om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

§ 37. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 13

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttræden

§ 38. Loven træder i kraft den 1. marts 2014.

Stk. 2. Lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 16. december 2003 med senere ændringer, ophæves.

Overgangsbestemmelser

§ 39. Regler udstedt i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 16. december 2003 med senere ændringer, og i medfør af § 6, § 7, stk. 7 og 8, § 9, stk. 6, og § 24, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 40. Virksomhedsautorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Stk. 2. Godkendelser som kompetent virksomhed meddelt før tidspunktet for denne lov ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en delautorisation, bortfalder eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Personligt autoriserede og teknisk ansvarlige personer, som er tilknyttet de autoriserede eller godkendte virksomheder ved lovens ikrafttræden, registreres som virksomhedernes fagligt ansvarlige.

Stk. 4. Lovens § 20 og § 22 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser som nævnt i stk. 1-3.

§ 41. Personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en godkendelse som fagligt ansvarlig eller bortfalder.

Stk. 2. Lovens § 21 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser som nævnt i stk. 1.

§ 42. Virksomheder, som ved lovens ikrafttræden er tilsluttet en særlig tilsynsordning efter bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003, som ændret ved lov nr. 1601 af 20. december 2006, eller tidligere gældende regler om den særlige tilsynsordning, skal inden den 1. marts 2016 opfylde kravet i lovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Ændringer i anden lovgivning

§ 43. I lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 1382 af 20. december 2004, § 1 i lov nr. 1601 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 375 af 27. maj 2008, § 3 i lov nr. 364 af 13. maj 2009 og § 57 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gasinstallationer og gasmateriel«.

2. § 1, nr. 2 og 3, § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, kapitel 2, kapitel 3, kapitel 4 ophæves

3. I § 15, stk. 2, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) Bestemmelser om gaskvaliteter.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 9 og 10.

4. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.«

5. I § 20 udgår »§ 9, stk. 1 og 2, og«.

6. § 23, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

7. I § 23, stk. 1, 2. pkt., udgår »tillige«.

8. § 23, stk. 2 og 3, § 23 a, § 24, stk. 3, § 24 a, 2. og 3. pkt., og § 25, stk. 1, nr. 1 og 2, ophæves.

9. I § 25, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 14 og« og », eller § 23 a, 1. pkt.«.

Færøerne og Grønland

§ 44. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Den overordnede baggrund for lovforslaget
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
  - 3.1. Virksomhedsautorisationsordningen
  - 3.2. Den fagligt ansvarlige
  - 3.3. Et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem
  - 3.4. Delautorisation
  - 3.5. Krav om faglige kvalifikationer til de udførende medarbejdere på vvs-området
  - 3.6. Den særlige tilsynsordning
  - 3.7. Bibeskæftigelsesautorisationen
  - 3.8. Regelforenklning på vvs-området
  - 3.9. Kommunernes kontrolforpligtelse
  - 3.10. En mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse
  - 3.11. Skærpelse af straffebestemmelser
  - 3.12. Nye straffebestemmelser i eleftersynsordningen
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at indføre en ny fælles autorisationsordning på el-, vvs- og kloakområderne.

Lovforslaget fremsættes som led i regeringens konkurrencepolitiske udspil.

Det er hensigten at skabe en mere moderne og fremtidssikret autorisationsordning med mindre detailregulering af virksomhederne. Virksomhederne får større frihedsgrader og mere fleksibilitet med hensyn til at organisere det autorisationskrævende arbejde, uden at der gås på kompromis med sikkerheden ved installationerne.

Det foreslås samtidig, at der indføres mulighed for delautorisation på el-området, således at flere virksomheder kan få adgang til at udføre el-arbejde. Herved kan der opstå nye markeder, øget produktivitet og større konkurrence til gavn for forbrugerne. Muligheden for at opnå delautorisation vil betyde, at flere virksomheder fremover kan udføre flere opgaver for forbrugeren fra start til slut. Samtidig vil muligheden for delautorisation skabe et grundlag for løbende opkvalificering af virksomhedernes ansatte, hvis forslaget understøttes af nye og fleksible veje til de nødvendige kompetencer.

Samlet set vil det betyde, at virksomhederne får mulighed for at dyrke nye forretningsområder, og at faglærte hurtigere kan få et uddannelsesløft.

Det foreslås, at der også på vvs-området indføres mulighed for delautorisation. På vvs-området vil denne mulighed erstatte den eksisterende mulighed for at opnå godkendelse som kompetent virksomhed på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialiseret område inden for gasarbejde.

Forslaget lægger op til en virksomhedsautorisationsordning med forenklede krav til virksomhedernes egenkontrol, hvor der kun stilles krav, der har betydning for sikkerheden. Det vil i højere grad være op til virksomhederne selv, hvordan de vil håndtere en række forhold, som ikke direkte relaterer sig til sikkerheden ved installationerne.

Der lægges endvidere op til en mindre regelforenkling på vvs-området, idet det foreslås, at der indføres visse undtagelser fra autorisationskravet i forbindelse med producenters forberedelse af visse installationer ved fremstilling af bygningsdele. Det foreslås endvidere, at forbrugerne får adgang til at udføre mindre arbejder på flaskegas-området.

Det eksisterende sikkerhedsniveau fastholdes, fordi autorisationsordningen fortsat bygger på de to primære krav om faglig kompetence og egenkontrol i virksomhederne. Samtidig lægges der op til skærpede sanktioner for systematisk overtrædelse af reglerne og overtrædelser, som medfører fare for sikkerhed, sundhed og miljø.

Lovforslaget skal erstatte lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 16. december 2003 med senere ændringer (elinstallatørloven) og bestemmelserne om autorisation mv. i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer (gasinstallationsloven).

2. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Et af initiativerne i regeringens konkurrencepolitiske udspil er en modernisering af autorisationsordningerne på el-, vvs- og kloakområderne, så der opstår nye markeder, øget konkurrence i de hjemmemarkedsorienterede erhverv og en lettelse af de administrative byrder for virksomhederne.

Moderniseringen af autorisationsordningerne skal styrke fleksibiliteten, konkurrencen og produktiviteten til gavn for både virksomhederne og forbrugerne, uden at der bliver gået på kompromis med sikkerheden.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1. Autorisationsordningen

I dag er autorisationsordningerne på el-, vvs- og kloakområderne reguleret af to love. På el-området reguleres autorisationsordningen af elinstallatørloven. Ordningen er en kombineret person- og virksomhedsautorisationsordning, hvor det er et krav for at få en virksomhedsautorisation, at der i virksomheden er en person, som har en personlig autorisation som elinstallatør. Autorisation til virksomheden og til personen udstedes samtidig. På vvs- og kloakområderne reguleres autorisationen af gasinstallationsloven. Ordningen er en virksomhedsautorisationsordning, hvor det er et krav for at få en

autorisation, at der i virksomheden er en godkendt teknisk ansvarlig person. Når Sikkerhedsstyrelsen udsteder autorisation til virksomheden, godkendes den teknisk ansvarlige person samtidig.

På begge områder gælder, at autorisation af virksomheden og autorisation henholdsvis godkendelse af den tilknyttede person er gensidigt afhængige. Det betyder, at den personlige autorisation eller godkendelsen som teknisk ansvarlig bortfalder, hvis personen fratræder sin stilling i virksomheden. På el-området har den personligt autoriserede elinstallatør et særligt personligt strafansvar. Dette strafansvar gælder i forbindelse med den personligt autoriserede elinstallatørs manglende instruktion og tilsyn med udførelse af autorisationskrævende arbejde samt hvis der tages ansvar for arbejde udført af personer, der ikke er ansat i virksomheden. Tilsvarende gælder, hvis den personligt autoriserede undlader at foretage gennemgang af en installation, i tilfælde hvor virksomheden overtager færdiggørelsen af installationen efter dispensation fra Sikkerhedsstyrelsen. Reglen om det særlige personlige strafansvar er fastsat i en bekendtgørelse. I praksis afhænger det af den konkrete sag, om det er den personligt autoriserede elinstallatør, elinstallatørvirksomheden eller begge, der straffes, når de tekniske regler for udførelse af elinstallationer er overtrådt. Den teknisk ansvarlige person på vvs- og kloakområderne har ikke et tilsvarende særligt strafansvar. Udgangspunktet er derfor, at det er virksomheden, der i overensstemmelse med generelle strafferetlige principper er strafsubjekt. Det betyder, at det økonomiske og det faglige ansvar er samlet hos virksomheden.

Tilstedeværelsen af en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person i virksomheden skal blandt andet sikre, at virksomheden besidder de nødvendige faglige kompetencer. Herudover stilles der som betingelse i begge ordninger, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem.

Kvalitetsstyringssystemet skal være godkendt og skal løbende efterprøves af en uafhængig tredjepartskontrol. Denne kontrol foretages af en kontrolinstans, som Sikkerhedsstyrelsen har godkendt.

På vvs-området er der i dag mulighed for at få en godkendelse som kompetent virksomhed. En sådan godkendelse giver virksomheden adgang til at udføre arbejder på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialiseret område inden for gasarbejder. En sådan godkendelse er ligeledes betinget af, at virksomheden har en godkendt teknisk ansvarlig person, og at virksomheden har et godkendt kvalitetsstyringssystem.

Det foreslås, at der indføres én samlet autorisationsordning for el-, vvs- og kloakområderne. Ordningen bygger fortsat på de to hovedkrav om, at virksomheden har en person med relevante faglige kompetencer fast tilknyttet, og at virksomheden anvender egenkontrol i form af et kvalitetsledelsessystem. Den foreslåede ordning er således en virksomhedsautorisationsordning, hvor virksomheden har det fulde ansvar for udførelsen af arbejdet. Det betyder, at den personlige autorisation og det særlige personlige strafansvar på el-området ikke foreslås videreført.

3.2. Den fagligt ansvarlige

Godkendelsen

Efter de gældende regler skal der ansøges om personlig autorisation eller godkendelse som teknisk ansvarlig person i en bestemt virksomhed samtidig med, at virksomheden søger om virksomhedsautorisation.

For at få en personlig autorisation eller en godkendelse som teknisk ansvarlig skal personen efter de gældende regler have bestået en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kompetencegivende prøve inden for sit fag. Hvis det er mere end 5 år siden, at ansøgeren bestod prøven, skal det dokumenteres, at ansøgeren har haft mindst 1 års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, det såkaldte forældelseskrav.

På el-området er der endvidere fastsat et praksiskrav. Praksiskravet gælder personer med anden uddannelsesmæssig baggrund end elektriker og indebærer, at personen i sammenlagt mindst et år skal have været beskæftiget med praktisk arbejde, som kræver autorisation, og under ansvar af en autoriseret elinstallatør. Eksempelvis er maskinmestre og elingeniører omfattet af praksiskravet. Da alle ansøgere som nævnt skal have bestået en kompetencegivende prøve, som Sikkerhedsstyrelsen har godkendt, foreslås det, at praksiskravet ikke videreføres. Det vil betyde, at det bliver langt mere fleksibelt for den enkelte ansøger at opnå de kompetencer, der er nødvendige for at kunne bestå autorisationsprøven. Det afgørende bliver således, om man kan bestå prøven.

Som nævnt er den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig person knyttet til virksomhedens autorisation. Det betyder, at hvis den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skifter ansættelsessted, skal den pågældende efter de gældende regler indsende ansøgning og dokumentation til Sikkerhedsstyrelsen for at opnå ny personlig autorisation henholdsvis ny godkendelse som teknisk ansvarlig i den nye virksomhed.

Med lovforslaget lægges der op til en ordning, hvor der kan opnås godkendelse som fagligt ansvarlig, når den godkendte kompetencegivende prøve er bestået, og kravene om at være myndig, ikke at være under værgemål og ikke tidligere straffet er opfyldt. Personen har herefter godkendelsen som fagligt ansvarlig på ubestemt tid, medmindre den bortfalder, fordi personen ikke længere er myndig eller er kommet under værgemål eller samværgemål, eller frakendes efter reglerne i straffelovens § 79. Godkendelsen er således ikke knyttet sammen med virksomhedens autorisation, som tilfældet er efter de gældende regler. Dermed er forældelseskravet ikke længere relevant, og det videreføres derfor ikke i lovforslaget.

Virksomhederne får dermed ansvaret for, at den person, der ansættes som fagligt ansvarlig, har eller får den relevante faglige kompetence i forhold til virksomhedens behov, og at vedkommendes faglige kompetenceudvikling løbende sikres. Dermed kan en person, der har bestået den godkendte kompetencegivende prøve for mere end 5 år siden, ansættes som fagligt ansvarlig, såfremt virksomheden vurderer, at vedkommende har den fornødne faglige kompetence i forhold til virksomhedens autorisationsområde, og såfremt virksomheden sørger for den faglige ajourføring. Kravet om mindst 1 års praktisk erfaring over en 5-årig periode må på mange måder anses for ufleksibelt i forhold til de mange alternative muligheder, der eksisterer, for at holde sig ajour med den seneste tekniske og juridiske viden. Virksomhederne kan sikre deres medarbejdere den fornødne viden på mange forskellige måder, herunder ved koncentrerede kursusforløb, sidemandsoplæring og lignende.

Godkendelsen som fagligt ansvarlig skal således ses som udtryk for, at personen på ansøgningstidspunktet overholder lovens krav. Det vil sige, at vedkommende har de fornødne faglige kvalifikationer dokumenteret ved en bestået prøve, at vedkommende er myndig og ikke under værgemål, samt at vedkommende ikke har været straffet for alvorlige overtrædelser af autorisationslovgivningen de seneste tre år.

Forslaget lægger ikke op til, at kravene til de fagligt ansvarliges ajourføring svækkes. Det vil derimod i højere grad end hidtil være op til virksomheden at vurdere, hvilket behov for efteruddannelse den fagligt ansvarlige har samt at sørge for, at den pågældende bliver fagligt ajourført. Dermed gøres systemet mere fleksibelt samtidig med, at den faglige ajourføring i langt højere grad end hidtil kan målrettes den enkelte virksomheds behov og eventuelle faglige specialisering.

Tilknytningen til virksomheden

I de gældende autorisationsregler på el-, vvs- og kloakområderne er der en række krav til den personligt autoriseredes henholdsvis den teknisk ansvarliges tilknytning til virksomheden. Kravene skal blandt andet sikre, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige har adgang til at varetage sine opgaver. Efter de gældende regler skal vedkommende være ansat i minimum 30 timer pr. uge i virksomheden.

Det forudsættes også, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige har ledelsesmæssige beføjelser og dispositionsret over det autorisationskrævende arbejde. Det er en betingelse, at den pågældende er ansat med et opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand.

Kravet om ledelsesmæssige beføjelser blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige kan optræde som leder og også reelt har den nødvendige adgang til at kunne varetage sine opgaver.

Kravet om et særligt opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede eller teknisk ansvarlige har en varig tilknytning til virksomheden.

Baggrunden for kravet om ansættelse i minimum 30 timer pr. uge var et ønske om at sikre, at den personligt autoriserede eller teknisk ansvarlige også reelt var til stede i virksomheden på en måde, der gjorde det muligt at tage ansvar for det autorisationskrævende arbejde og herunder at give instruktion til medarbejderne i udførelse af dette arbejde og føre tilsyn med arbejdet.

Med lovforslaget lægges der op til en ordning, hvor virksomhederne har det fulde ansvar for at sikre, at de lever op til de overordnede krav, der stilles i loven, om den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden. På den baggrund foreslås det, at kravene om, at ansættelsen som minimum skal være på 30 timer ugentligt, og at personen skal have ledelsesmæssige beføjelser, ikke videreføres. Det vil herefter være virksomhedens ansvar, at den fagligt ansvarlige er til stede i virksomheden i det omfang, det er nødvendigt, og at den fagligt ansvarlige gives de rette betingelser for at kunne varetage sine opgaver.

Det foreslås således indført, at den fagligt ansvarlige skal være til rådighed for virksomheden i det omfang, det er nødvendigt for at varetage virksomhedens autorisationskrævende opgaver, og at det som hovedregel kun er muligt at være fagligt ansvarlig i én virksomhed. Baggrunden herfor er, at den fagligt ansvarlige skal være garant for sikkerheden i de udførte installationer. Den pågældende skal derfor være til stede i virksomheden for at give instruktioner, bemane opgaverne og sikre, at der føres tilsyn. Der kan argumenteres for, at den fagligt ansvarlige ikke kan gøre det i tilstrækkelig grad, hvis den pågældende er fagligt ansvarlig i flere virksomheder. Dette gælder i særlig grad, når kravene til de udførende

medarbejdere på vvs-området foreslås ophævet, som beskrevet i afsnit 3.5. Samtidig vil et krav om, at man kun kan være fagligt ansvarlig i én virksomhed, fastholde den fagligt ansvarliges betydning i virksomheden og sikre den pågældendes varige tilknytning til virksomheden. Dette er væsentligt, da den fagligt ansvarlige som nævnt er garant for sikkerheden ved de udførte installationer. Endelig er kravet med til at modvirke stråmandsvirksomhed, hvor en person "skriver for" flere virksomheder, uden at den pågældende reelt er tilknyttet virksomhederne.

Det foreslås dog, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, kan give tilladelse til, at en virksomhed har en fagligt ansvarlig tilknyttet, som tillige er fagligt ansvarlig i anden virksomhed. I særlige situationer vil denne mulighed kunne imødekomme behovet hos mindre virksomheder og de fagligt ansvarlige for en større grad af fleksibilitet. Vurderingen af, om det vil være sikkerhedsmæssigt forsvarligt, vil bl.a. afhænge af omfanget af autorisationskrævende opgaver i de virksomheder, hvor den fagligt ansvarlige ønskes ansat samt virksomhedernes geografiske placering. Fx kan det tænkes, at to mindre virksomheder kan "dele" en fagligt ansvarlig, hvis der ikke er autorisationskrævende opgaver nok til at beskæftige en fagligt ansvarlig i hver virksomhed, og hvis muligheden for at føre et forsvarligt tilsyn med arbejdet i de to virksomheder reelt er til stede. Det kan ligeledes tænkes, at en fagligt ansvarlig kan starte egen delautoriseret virksomhed op sideløbende med ansættelsen som fagligt ansvarlig. Dette vil være en fleksibel mulighed for små og mellemstore virksomheder.

Opgaverne

Som det er tilfældet i dag, vil den fagligt ansvarlige blandt andet have til opgave at sikre, at opgaverne bemannes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse. Det overordnede ansvar for bemanning, instruktion og tilsyn vil være virksomhedens. Virksomheden skal således påtage sig det fulde ansvar, som det også er tilfældet på vvs- og kloakområderne i dag. Kravene til den fagligt ansvarlige vil som i dag blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslaget § 11, nr. 1.

3.3. Et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem

Efter de gældende regler er der på både el-, vvs- og kloakområderne krav om, at virksomhederne skal etablere og anvende et kvalitetsstyringssystem, men der stilles i dag forskellige krav til systemerne på el-området i forhold til systemerne på vvs- og kloakområderne. Omfanget af kvalitetsstyring varierer alt efter hvilket arbejdsområde, virksomheden har, og afhænger også af virksomhedens størrelse. De nærmere regler om, hvordan virksomhederne skal udforme deres kvalitetsstyringssystemer, er fastsat i to bekendtgørelser. Kvalitetsstyringssystemerne har til formål at sikre, at de tekniske krav til udførelse af installationsarbejde overholdes, og at installationerne udføres sikkerhedsmæssigt korrekt.

Det foreslås, at der fremover stilles krav om, at virksomhederne anvender et godkendt kvalitetsledelsessystem, som skal være fælles for alle virksomheder, der har autorisation på el-, vvs- og kloakområderne, og for virksomheder med en særlig gasgodkendelse.

På el-området blev kravet til virksomhederne om at anvende et kvalitetsstyringssystem indført i 2000. I de første år var det udelukkende virksomhederne selv, der var ansvarlige for systemets korrekte udformning, implementering og vedligeholdelse. Ved en lovændring i 2006 blev der indført krav om den såkaldte tredjepartskontrol, og reglerne trådte i kraft den 1. januar 2008. Herefter skal virksomhedens

kvalitetsstyringssystem godkendes og løbende efterprøves af en uafhængig tredjepart – det vil sige en kontrolinstans, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Kontrolinstansen skal hvert andet år ved besøg i virksomheden efterprøve, om virksomheden efterlever sit sikkerhedskvalitetsstyringssystem.

På vvs- og kloakområderne blev der ved en ændring af gasinstallationsloven i 2000 indført krav om, at virksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem. Det har fra begyndelsen været et krav på disse områder, at virksomhedens kvalitetsstyringssystem skal godkendes og løbende efterprøves af en kontrolinstans.

For at opfylde de gældende krav til kvalitetsstyringssystemerne skal virksomhederne dokumentere, at de fører løbende kontrol med en lang række forhold. Nogle af disse forhold har ikke direkte betydning for sikkerheden ved det udførte arbejde. Det drejer sig eksempelvis om styring af indkøb og gennemgang af kundeaftaler.

Det foreslås, at der i det nye kvalitetsledelsessystem foretages en markant reduktion i antallet af forhold, der skal være beskrevet. Systemet skal bygge på en række basiskrav, der er fælles for autorisationsområderne, og som primært fokuserer på det, der er nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed. Basiskravene kan bygges sammen med fx ISO-systemerne, og virksomhederne vil have mulighed for at supplere systemet med udgangspunkt i den enkelte virksomheds forrentningsområde.

Endvidere er nogle af de gældende krav til kvalitetsstyringssystemerne på el-området begrundet i et behov for en nøje opdeling af ansvaret mellem flere autoriserede personer og aftaler om delegation af ansvaret på grund af det særlige personlige strafansvar.

Virksomhedernes tidsforbrug til egenkontrollen vil dermed blive reduceret i væsentligt omfang. Kravene til kvalitetsledelsessystemet vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslaget § 19, stk. 3, nr. 1.

3.4. Delautorisation

Efter de gældende regler findes der på el-området i dag kun én form for autorisation. De autoriserede elinstallatørvirksomheder har adgang til at udføre alle typer elinstallationer inden for det autorisationskrævende område. Den personligt autoriserede elinstallatør i virksomheden skal have faglige kompetencer inden for hele el-autorisationsområdet, selv om virksomheden har specialiseret sig inden for et afgrænset område, fx solcelleinstallation.

Som led i at modernisere autorisationsordningerne foreslås det, at der parallelt med muligheden for den fulde autorisation indføres mulighed for at opnå delautorisationer på afgrænsede områder inden for el-området. Dette vil skabe større fleksibilitet og mulighed for flere aktører på markedet. Hvis andre end de traditionelle autoriserede elinstallatørvirksomheder kan få adgang til at udføre visse typer af installationer, kan det skabe mere konkurrence på markedet til gavn for forbrugerne. Det vil samtidig gøre det nemmere for virksomhederne at specialisere sig inden for en mindre del af autorisationsområdet.

På el-området foreslås det at åbne mulighed for, at en virksomhed blandt andet kan opnå delautorisation til udførelse af solcelleinstallationer eller boliginstallationer. Det foreslås samtidig, at en virksomhed, der har opnået delautorisation til udførelse af boliginstallationer kan udarbejde elinstallationsrapporter som

led i huseftersynsordningen. Det gælder dog ikke elinstallationsrapporter for ejendomme med blandet bolig og erhverv samt fællesinstallationer i forbindelse med ejerlejligheder og ideelle anparter.

På vvs-området har en traditionel vvs-installatørvirksomhed adgang til at kunne udføre autorisationskrævende arbejder på både gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger. Man brugte tidligere betegnelsen gas-, vand og sanitetsmester i loven i stedet for vvs-installatør. Virksomhedens teknisk ansvarlige person skal i dag have faglige kompetencer, der omfatter hele vvs-området, selv om virksomheden har valgt at specialisere sig inden for fx gasområdet.

Nogle virksomheder har alene autorisation som vand- og sanitetsmester. De må udføre installationer på vand- og sanitetsområdet, men de må ikke udføre gasinstallationer. Det er således i dag muligt at få en autorisation på en afgrænset del af vvs-området. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere godkende en virksomhed som kompetent på gasområdet eller på vand- og sanitetsområdet. En godkendelse giver virksomheden adgang til at udføre arbejder på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialområde inden for gasarbejder.

Det foreslås, at de eksisterende muligheder for at opnå autorisation på en afgrænset del af vvs-området erstattes af en delautorisationsordning tilsvarende den, der foreslås indført på el-området. Ændringen vil bestå i, at de virksomheder, der i dag autoriseres som vand- og sanitetsmester eller godkendes som kompetente virksomheder efter de gældende regler, fremover vil få en delautorisation. De relevante delautorisationer vil blandt andet være til udførelse af vand- og sanitetsinstallationer, gasinstallationer og flaskegasinstallationer.

Den teknologiske udvikling kan betyde, at der i fremtiden kan opstå behov for delautorisationer på andre afgrænsede områder for til stadighed at skabe nye muligheder for øget konkurrence på autorisationsområdet til gavn for forbrugerne.

Delautoriserede virksomheder skal opfylde de samme krav som fuldt autoriserede virksomheder, herunder krav om et kvalitetsledelsessystem og en fagligt ansvarlig. Den fagligt ansvarlige skal også i delautoriserede virksomheder være garant for sikkerheden ved de installationer, virksomheden udfører. Derfor skal den fagligt ansvarlige have de samme faglige kompetencer, som der stilles krav om i fuldt autoriserede virksomheder, i forhold til det forretningsområde, som den enkelte virksomhed ønsker at få delautorisation til, fx at udføre elinstallationer i boliger.

Det forventes, at de personer, der skal være fagligt ansvarlige i virksomheder med delautorisation, fremover vil kunne gennemføre en kortere uddannelse end installatøruddannelsen, der varer 2 år. Det skyldes, at delautoriserede virksomheder kun får adgang til at udføre arbejde inden for et afgrænset arbejdsområde.

Der vil blive fastsat regler om de afgrænsede områder for delautorisation i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 11, nr. 2 og 3, hvor det ligeledes fastsættes, hvilke godkendte kompetencegivende prøver man skal have bestået for at være fagligt ansvarlige i de enkelte delautoriserede virksomheder.

3.5. Krav om faglige kvalifikationer til udførende medarbejdere på vvs-området

Det er i dag fastsat i en bekendtgørelse, hvilke faglige kvalifikationer visse medarbejdere i autoriserede vvs-installatørvirksomheder og autoriserede kloakmestervirksomheder skal opfylde. På el-området findes der ikke krav i lovgivningen om specifikke kvalifikationer for de medarbejdere, der udfører autorisationskrævende elinstallationer.

Det foreslås for vvs-området, at disse krav ikke videreføres i lovgivningen, da kravene udgør en unødigt hindring for virksomhederne og bevirker, at medarbejdere med andre faglige kompetencer ikke kan deltage i det autorisationskrævende arbejde.

Den enkelte virksomhed må herefter fremover vurdere, hvilke kvalifikationer medarbejderne skal besidde og hvilken faglig ajourføring eller efteruddannelse, medarbejderne har behov for. Det forekommer naturligt at forvente, at virksomhederne påtager sig ansvaret for, at de enkelte opgaver bemannes med medarbejdere, der har de relevante faglige kompetencer.

Der foreslås ikke ændringer på kloakområdet. Her er det tillagt betydning, at uddannelserne som kloakmester og rør lægger samt lignende uddannelser på kloakområdet er relativt korte og kan gennemføres i løbet af nogle få måneder.

3.6. Den særlige tilsynsordning

For de virksomheder, der arbejder på vand- og afløbsområdet, findes der i dag et alternativ til kravet om, at virksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem (den særlige tilsynsordning). Den særlige tilsynsordning indebærer en vis overvågning af virksomhedernes arbejde. Ordningen blev indført i 2000 primært af hensyn til meget små, traditionelle håndværksvirksomheder.

Virksomhederne, der vælger den særlige tilsynsordning, skal tilmelde sig hos en kontrolinstans. Tilsynsordningen indebærer en kvalitetskontrol, som består i en stikprøvekontrol af virksomhedens arbejder og herunder en gennemgang af arbejdsprocesserne og dokumentationen for arbejdets udførelse, som foretages hvert andet år. Kontrolinstansen udvælger et stykke færdigt arbejde til kontrol, men ordningen kræver også, at virksomheden har et minimum af kvalitetsstyring, da de udførte arbejder skal kunne dokumenteres.

Der er i dag ca. 290 virksomheder ud af de 3.700 virksomheder, der arbejder på vand- og afløbsområdet, der har valgt at være tilmeldt den særlige tilsynsordning i stedet for at anvende et kvalitetsstyringssystem.

Det foreslås, at den særlige tilsynsordning ikke videreføres, men at alle virksomheder fremover bliver omfattet af kravet om, at de skal have et godkendt kvalitetsledelsessystem, der løbende efterprøves. Det vurderes ikke at være betænkeligt at stille krav om, at alle virksomheder skal anvende et kvalitetsledelsessystem, da virksomhederne omfattet af den særlige tilsynsordning allerede anvender en form for kvalitetsledelse. Ophævelse af den særlige tilsynsordning er ligeledes et naturligt led i moderniseringen af autorisationsordningerne. Det vil samtidig sikre, at de autoriserede virksomheder, der erhvervsmæssigt udfører arbejde på el-, vvs- og kloakområderne, er underlagt et generelt krav om anvendelse, godkendelse og efterprøvning af et kvalitetsledelsessystem.

Kvalitetsledelsessystemet skal omfatte de autorisationskrævende arbejder, som virksomheden vil udføre. Systemet skal endvidere tilpasses den enkelte virksomhed. En lille virksomhed med få ansatte behøver derfor ikke at have et særligt omfattende kvalitetsledelsessystem.

3.7. Bibeskæftigelsesautorisationen

På både el-, vvs- og kloakområderne rummer de gældende love mulighed for at få en såkaldt bibeskæftigelsesautorisation.

Muligheden for bibeskæftigelsesautorisation blev oprindeligt indført på el-området for at give den personligt autoriserede elinstallatør mulighed for at udøve begrænset erhvervsvirksomhed ved siden af sin ansættelse i en elinstallatørvirksomhed. Man ville give mulighed for, at den personligt autoriserede elinstallatør kunne starte egen elinstallatørvirksomhed op i det små og først senere skifte en ansættelse ud med egen virksomhed, hvis forretningen viste sig at kunne løbe rundt.

Siden januar 2007 har det også været muligt at få en bibeskæftigelsesautorisation på vvs- og kloakområderne. Den mulighed har dog kun været benyttet i meget begrænset omfang.

Fælles for reglerne om bibeskæftigelse på el-, vvs- og kloakområderne er, at der ikke må være ansatte i en virksomhed med bibeskæftigelsesautorisation.

Der er i dag omkring 230 virksomheder med CVR-nr. og 2.270 virksomheder uden CVR-nr. på el-området, omkring 85 virksomheder på vvs-området og omkring 200 virksomheder på kloakområdet med bibeskæftigelsesautorisation. De bibeskæftigelsesautoriserede har allerede etableret grundlaget for at få en fuld virksomhedsautorisation, idet de har etableret et kvalitetsstyringssystem, der for norges vedkommende dog alene er forhåndsgodkendt.

Ud fra ønsket om at modernisere autorisationsordningerne foreslås det, at muligheden for at opnå en bibeskæftigelsesautorisation ikke videreføres. Herefter vil alle autoriserede virksomheder være omfattet af de samme krav om løbende efterprøvning af virksomhedens kvalitetsledelsessystem. De eksisterende bibeskæftigede virksomheder fortsætter uændret. Ordningen vil således på sigt blive udfaset.

3.8. Regelforenkling på vvs-området

Med lovforslaget lægges der op til en mindre regelforenkling på vvs-området.

Det foreslås, at der kan fastsættes undtagelser fra autorisationskravet i forbindelse med producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele.

På el-området findes denne mulighed i dag i henhold til den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 6, hvorefter producenten kan forberede den elektriske installation ved fabrikmæssigt fremstillede bygningsdele. I praksis har Sikkerhedsstyrelsen i flere sager givet tilladelse til, at også gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger kunne forberedes af producenten.

Eksempler på sådanne bygningsdele kan være præfabrikerede badeværelser, hvor producenten i dag må forberede den elektriske installation uden autorisation og i praksis også ofte forbereder vand- og

afløbsinstallationen. Det vurderes, at det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at producenten forbereder disse installationer ved fremstilling af bygningsdele, da de besidder en særlig fagkundskab på området. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at producenter fremover kan forberede både elektriske installationer samt gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele, fx præfabrikerede badeværelser. Alle tekniske krav til udførelsen af installationerne skal overholdes, hvilket producenten af de pågældende bygningsdele er ansvarlig for.

Det foreslås endvidere, at der kan fastsættes undtagelser fra autorisationskravet for simple gasinstallationer. Det vurderes at være sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at forbrugere selv foretager montering og udskiftning af slanger på visse simple gasinstallationer til flaskegas. Det gælder primært gasgriller, terrassevarmere og ukrudtsbrændere. Baggrunden herfor er, at komponenterne er produceret på en sådan måde, at de forholdsvist enkelt og risikofrit kan samles.

3.9. Kommunernes kontrolforpligtelse

Efter den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 2, skal en kommunalbestyrelse i forbindelse med behandling af byggesager i henhold til byggelovgivningen påse, at arbejder med vand- og afløbsinstallationer er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder.

Regeringen nedsatte i juni 2012 et Virksomhedsforum for Enklere Regler, som er et uafhængigt organ, der skal rådgive regeringen om, hvor den skal sætte ind for at lette erhvervslivets administrative byrder. Virksomhedsforum har i september 2012 foreslået, at kravet i gasinstallationslovens § 23, stk. 2, om kommunal kontrol af autorisation i forbindelse med byggesagsbehandling ophæves.

Sikkerhedsstyrelsen har overfor Virksomhedsforum tilkendegivet, at det ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning er muligt at afskaffe kravet til kommunerne i gasinstallationslovens § 23, stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen har anbefalet, at der i stedet indføres en vejledning i det kommende digitale ansøgningssystem ("Min digitale byggesag"), der informerer ansøgeren af byggetilladelsen om, at der er krav om at bruge en autoriseret vvs-installatør eller autoriseret kloakmester. Dette bør suppleres med et link til autorisationsregistret på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Anbefalingen er ligeledes videregivet til Kommunernes Landsforening som et forslag til det kommende digitale ansøgningssystem.

Afskaffelse af kravet til kommunerne i gasinstallationslovens § 23, stk. 2, vil endvidere være i tråd med den afbureaukratisering af byggesagsbehandlingen, der trådte i kraft den 1. januar 2009. Afbureaukratiseringen har betydet, at kommunerne er fritaget for at foretage teknisk byggesagsbehandling for bebyggelser af begrænset kompleksitet. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i et stort antal sager ikke foretager teknisk byggesagsbehandling, og at kontrol af autorisationen derfor ikke vil indgå som et naturligt led i sagsbehandlingen.

På den baggrund foreslås det, at kommunernes forpligtelse efter den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 2, ikke videreføres i lovforslaget.

3.10. En mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse

Efter den gældende elinstallatørlovs § 14, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsen efter forudgående underretning uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til offentlig eller privat ejendom med henblik på at undersøge eller lade undersøge elinstallationsarbejder udført af en elinstallatør, hvis der er formodet risiko for, at elinstallationen indebærer livs- eller brandfare, eller med henblik på at undersøge eller lade undersøge, hvorvidt en virksomhed har etableret og opretholder et kvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene hertil.

Efter den gældende gasinstallationslovs § 19, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel.

Der er således to forskellige bestemmelser om adgang uden retskendelse i forbindelse med kontrol af elinstallationer og gasinstallationer. Det foreslås, at der indføres én bestemmelse om adgang uden retskendelse, der gælder både i forbindelse med kontrol af el- og gasinstallationer og i forbindelse med kontrol hos de autoriserede virksomheder. Kontrollen med vandinstallationer og afløbsinstallationer ligger uden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde.

Det foreslås, at der sker en mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse i forhold til den rækkevidde, de gældende bestemmelser om adgang uden retskendelse har. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen har adgang til en virksomheds lokaler og til private eller offentlige lokaliteter, hvor virksomheden har udført elinstallationer eller gasinstallationer, hvis det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol med de autoriserede virksomheder. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 26.

3.11. Skærpelse af straffebestemmelser

Straffen for overtrædelse af de gældende love er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der har over en årrække udviklet sig en praksis med hensyn til størrelsen af de bøder, der idømmes for overtrædelser af autorisationslovgivningen inden for el-, vvs- og kloakområderne. Det vurderes dog, at bødeniveauet i nogle tilfælde er for lavt i forhold til risikoen forbundet med, at autorisationskrævende arbejde udføres uden autorisation. Det vurderes samtidig, at det i nogle tilfælde har kunnet betale sig at udføre uautoriseret arbejde.

For at sikre sanktionsbestemmelsernes præventive effekt vurderes der at være behov for at søge straffebestemmelserne skærpet med henblik på at forebygge skader som følge af farlige installationer og med henblik på at sikre, at autorisationslovgivningen overholdes. Bødestrafen bør skærpes, når overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne. Det skal også kunne tillægges vægt, om der er tilsigtet en berigelse i forbindelse med overtrædelsen, og hvor stor virksomhedens omsætning er.

Straffastsættelsen vil altid bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 35.

3.12. Nye straffebestemmelser ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter

Efter den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 1, nr. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen tilbagekalde en autorisation, hvis indehaveren af autorisationen har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Denne administrative tilbagekaldelse af autorisationen er den eneste sanktion, der kan bringes i anvendelse overfor autoriserede elinstallatørvirksomheder, der udarbejder elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Tilbagekaldelse af autorisationen er meget indgribende for virksomheden. Derfor vurderes det at være hensigtsmæssigt, at der indføres flere sanktionsmuligheder, så der i højere grad kan vælges en sanktion, der er proportional med overtrædelsen.

Det foreslås derfor, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte regler om straf i forbindelse med autoriserede elinstallatørvirksomheders udarbejdelse af elinstallationsrapporter. Samtidig foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsens hjemmel til at tilbagekalde en autorisation i tilfælde af grov eller gentagen forsømmelighed ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter ikke videreføres. Herefter vil det være domstolene, der i forbindelse med en straffesag kan tage stilling til, om overtrædelsen har en sådan karakter, at der bør ske retlighedsfrakendelse efter reglerne i straffelovens § 79. Der henvises til bemærkningerne til § 36.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Autorisationsordningen er fuldt gebyrfinansieret, og der vil derfor ikke være økonomiske konsekvenser for staten.

Forslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for staten. Der kan komme en variation i modtagne ansøgninger, bl.a. fordi det foreslås, at der indføres mulighed for at ansøge om en delautorisation, og fordi det foreslås, at den fagligt ansvarlige ikke skal ansøge om ny godkendelse ved jobskifte.

Forslaget om, at kontrolforpligtelsen i den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 2, ikke videreføres, forventes at medføre begrænsede administrative lettelser for kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes at medføre en økonomisk lettelse for virksomhederne på 625.000 kr. årligt på samfundsplan.

Det forventes, at gebyret i forbindelse med ansøgning om autorisation og særlig gasgodkendelse forbliver uændret.

Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes endvidere at medføre en administrativ lettelse for virksomhederne på 250 timer årligt på samfundsplan svarende til 78.000 kr.

Forslaget om et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem forventes at medføre administrative lettelser for virksomhederne på el-området på 31.000 timer årligt på samfundsplan svarende til 10 mio. kr., på vvs-

området på 28.000 timer årligt på samfundsplan svarende til 9 mio. kr. og på kloak-området på 68.000 timer svarende til 21 mio. kr. Det svarer til en samlet administrativ lettelse på i alt 40 mio. kr.

Forslaget om at ophæve bekendtgørelse nr. 1051 af 8. december 2003 og ikke at videreføre bemyndigelsen til at fastsætte regler om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel forventes at medføre administrative lettelser på 272.750 kr. årligt på samfundsplan.

Det foreslås endvidere, at følgende irritationsbyrder for virksomhederne vil blive fjernet:

- Kravet om, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlig skal være ansat minimum 30 timer om ugen.
- Kravet om dokumentation for mindst 1 års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, hvis det er mere end 5 år siden, at prøven blev bestået (forældelseskravet).
- Ufleksibelt krav til efteruddannelse.
- Krav i lovgivningen om faglige kvalifikationer for de udførende medarbejdere på vvs-området.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder som de gældende love bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler, som er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisationskrav, herunder særligt i forhold til EU-retlige regler om tjenesteydelser og regler om anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer inden for el-, vvs- og kloakområderne.

Autorisationsordningen er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer. Dette direktiv er implementeret i oktober 2007 ved udstedelse af to bekendtgørelser, der vedrører anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer på el-, vvs- og kloakområderne. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007 om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer samt bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober 2007 om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområdet på baggrund af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer.

Autorisationsordningerne er ligeledes omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet).

Dele af servicedirektivets bestemmelser er implementeret i december 2009 ved 2 bekendtgørelser, som har hjemmel i henholdsvis elinstallatørloven og gasinstallationsloven. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 1378 af 15. december 2009 om ændring af bekendtgørelse om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed (Implementering af Servicedirektivets bestemmelser om kvikskranke,

kvitteringskrivelse, sagsbehandlingsfrister, stiltiende accept og oplysningspligt) samt bekendtgørelse nr. 1379 af 16. december 2009 om ændring af bekendtgørelse om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester (Implementering af Servicedirektivets bestemmelser om kvikskranke, kvitteringskrivelse, sagsbehandlingsfrister, stiltiende accept og oplysningspligt).

Det er hensigten, at hjemlen primært skal anvendes til løbende tilpasning af reglerne på området.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser mindre udgifter	Negative konsekvenser merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om ikke at videreføre kontrolforpligtelsen i den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 2, forventes at medføre begrænsede administrative lettelser for kommunerne.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang (og dermed ikke er knyttet til virksomheden), forventes at medføre økonomiske lettelser på 625.000 kr. årligt på samfundsplan.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes at medføre administrative lettelser for virksomhederne på 250 timer årligt på samfundsplan svarende til 78.000 kr. Forslaget om, at bemyndigelse til at fastsætte regler om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel ikke videreføres forventes at medføre administrative lettelser på 272.750 kr. årligt på	Ingen.

	<p>samfundsplan.</p> <p>Forslaget om et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem forventes at medføre administrative lettelse for virksomhederne på i alt 40 mio. kr. årligt for el-, vvs- og kloakområderne.</p>	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisationskrav, herunder særligt i forhold til EU-retlige regler om tjenesteydelser og regler om anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer inden for el-, vvs- og kloakområderne.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål

Til § 1

Den gældende elinstallatørlov har ifølge § 1 til formål at sikre, at elektriske installationer udføres sikkerhedsmæssigt korrekt.

Den gældende gasinstallationslov skal ifølge § 1, nr. 2, sikre kvaliteten af det udførte installationsarbejde på gas-, vand- og afløbsområdet under hensyntagen til forbrugernes interesser, generel beskyttelse mod tab af værdier og som led i den overordnede miljø- og sundhedsindsats.

Det foreslås præciseret i forslaget § 1, at formålet med autorisationsordningen på el-, vvs- og kloakområderne er, at installationerne udføres og serviceres sikkerhedsmæssigt korrekt. Dette med henblik på at reducere risikoen for elektrisk stød, eksplosioner, brande og forgiftninger. Autorisationsordningen er endvidere en del af miljø- og sundhedsindsatsen, særligt i forbindelse med vandforsyning og kloakker, som blandt andet imødekommer behovet for at beskytte drikkevandsforsyningen mod forurening og smittefare såvel via installationerne som via grundvandet.

Til kapitel 2

Anvendelsesområde

I den gældende elinstallatørlov fastlægges lovens gyldighedsområde i § 2 og § 3. I § 2 foretages en opregning af de typer af arbejder, der omfattes af loven, mens det i § 3 fastsættes, hvem der må udføre disse typer af arbejder.

I den gældende gasinstallationslov fastsættes lovens anvendelsesområde i § 2, stk. 1, hvor der foretages en opregning af de typer af arbejder, loven finder anvendelse på.

Med forslaget brydes denne struktur, idet det foreslås, at det autorisationskrævende arbejdsområde på henholdsvis el-, vvs- og kloakområderne fastsættes i forslagets § 2, § 4 og § 6.

El-området

Til § 2

Den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 1, jf. § 2, nr. 1 og 2, fastsætter, at tilkobling til og frakobling fra elforsyningsanlæg samt udførelse, ændring, udskiftning og reparation af faste installationer med ledninger, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel kun må udføres af autoriserede elinstallatører. Det fastsættes endvidere i elinstallatørlovens § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3, at installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringssystemer. Ved ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer forstås de systemer, der lægges ind i boliger til styring af blandt andet belysning, vaskemaskiner og lignende, de såkaldte smart-house installationer. Disse systemer har været omfattet af loven siden 1989.

For at opnå en mere klar og entydig bestemmelse foreslås det, at bestemmelsen nyaffattes, uden at der dog foretages en indholdsmæssig ændring. Med henblik på at tydeliggøre at der er tale om en virksomhedsautorisation, foreslås betegnelsen "elinstallatør" i den gældende elinstallatørlovs § 3 erstattet af betegnelsen "elinstallatørvirksomhed". Endvidere foreslås begreberne "udførelse", "ændring", "udskiftning" og "reparation" i elinstallatørlovens § 2, nr. 2, erstattet med begreberne "udføres" og "serviceres". Hermed tages højde for den udvikling, der har været i markedet, hvor der udbydes forskellige former for servicering og undersøgelser af elinstallationer, der er omfattet af autorisationskravet, fx udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen og el-tjek, som er en undersøgelse af beskaffenheden af boligens elinstallationer.

Det foreslås herefter i *stk. 1* at fastsætte hovedreglen om, at alle elektriske installationer for stærkstrøm samt installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, kun må udføres og serviceres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, delautorisation efter § 9, stk. 1, til det pågældende arbejde eller er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3. De autorisationskrævende arbejder regnes fra fast tilkobling til og frakobling fra elforsyningsanlæg og omfatter faste ledningssystemer, tavler, målere, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel samt fast tilslutning af elektriske maskiner og brugsgenstande.

Ved stærkstrøm forstås, at spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare.

Tilkobling til og frakobling fra elforsyningsanlæg foretages som oftest i det kabelskab, der står ved vejen. Ved elforsyningsanlæg forstås dog alle former for anlæg, der producerer el, og det kan således også være et monteret solcelleanlæg, en generator, en vindmølle mv.

Ved fast tilslutning af elektriske maskiner og brugsgenstande forstås alle tilslutninger, hvor der ikke anvendes en stikprop. Fx er komfurer og el-radiatorer ofte tilsluttet fast, da de ikke er forsynet med en stikprop.

Den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3 og 4, fastsætter, at installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, samt ændring og reparation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, kun må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringssystemer.

Det er en forudsætning, at de pågældende virksomheder besidder og anvender den fornødne specialviden.

Med henblik på at tydeliggøre, at installation og servicering af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, er en del af det autorisationskrævende arbejdsområde, foreslås det med § 2, stk. 1, at installation og servicering af disse systemer kun må udføres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 8, stk. 1, delautorisation efter § 9, stk. 1, til det pågældende arbejde eller er omfattet af regler fastsat i medfør af forslagets § 3. Herudover foretages visse sproglige tilpasninger. Således foreslås begreberne "installation", "ændring" og "reparation" i elinstallatørlovens § 2, nr. 3 og 4, erstattet med begreberne "udføres" og "servicerer", og begreberne "reparerer" eller "vedligeholder" i elinstallatørlovens § 3, stk. 2, foreslås erstattet af begrebet "servicerer", uden at dette ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Det foreslås, at den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3 og 4, videreføres i *stk. 2*, der således fastsætter som undtagelse til *stk. 1*, at virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicerer styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, uanset *stk. 1*, må udføre og servicere ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer.

Det er kun virksomheder, der som erhverv producerer eller servicerer styrings- og reguleringssystemer, der er omfattet af bestemmelsen, ligesom det fortsat er en forudsætning, at de pågældende virksomheder er kompetente til at udføre arbejdet sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Bestemmelsen omfatter også enkeltmandsvirksomheder.

I den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 5 og 6, er det fastsat, at fast tilslutning og frakobling af elektriske maskiner og brugsgenstande samt eftersyn, justering og reparation af elektriske maskiner og brugsgenstande, der er tilsluttet fast installation under arbejdets udførelse, kun må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder maskiner og brugsgenstande.

Det er en forudsætning, at de pågældende virksomheder besidder og anvender den fornødne specialviden.

For at opnå en mere klar og entydig bestemmelse foreslås det, at bestemmelsen nyaffattes, uden at der dog foretages en indholdsmæssig ændring. Begreberne "eftersyn", "justering" og "reparation" i

elinstallatørlovens § 2, nr. 6, foreslås erstattet med begreberne "udføres" og "serviceres", og begreberne "reparerer" og "vedligeholder" i elinstallatørlovens § 3, stk. 2, foreslås erstattet af begrebet "serviceres", uden at dette ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Det foreslås herefter i *stk. 3* at fastsætte som undtagelse til *stk. 1*, at virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicere elektriske maskiner og brugsgenstande, uanset *stk. 1*, må udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på elektriske maskiner og brugsgenstande.

Det er kun virksomheder, der som erhverv producerer eller servicere elektriske maskiner og brugsgenstande, der omfattes af bestemmelsen. Det er en forudsætning, at de pågældende virksomheder besidder og anvender den fornødne specialviden. Bestemmelsen omfatter også enkeltmandsvirksomheder. Elektriske maskiner kan fx være ventilationsanlæg eller produktionsmaskiner på en fabrik. Brugsgenstande kan fx være hårde hvidevarer. Det betyder fx, at en forhandler af hårde hvidevarer, der erhvervsmæssigt reparerer vaskemaskiner, må tilslutte vaskemaskiner, fordi de har en specialviden på området. Omvendt kan en landmand, der som erhverv driver landbrug, ikke uden autorisation udføre fast tilslutning af elektriske maskiner, idet det ikke er landmandens erhverv at servicere elektriske maskiner.

Sikkerhedsstyrelsen har udarbejdet meddelelse nr. 2 fra 2012 om "Afgrænsning af elinstallatørlovens anvendelsesområde i relation til montage, sammenkobling og tilkobling af solcelleinstallationer". Det fremgår heraf, at solcelleinstallationer, der ikke udgør et samlet produkt, men som sammensættes af forskellige komponenter, anses som "maskiner og brugsgenstande" og dermed omfattes af den gældende elinstallatørlovs § 2, nr. 5, sammenholdt med § 3, stk. 2.

For at opnå en mere klar og entydig retstilstand for solcelleinstallationer og solcelleanlæg, vurderes det at være hensigtsmæssigt, at der bliver fastsat særlige regler herom i en bekendtgørelse. Der henvises til bemærkningerne til § 3.

I den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 4, er det fastsat, at fast tilslutning, frakobling, eftersyn, justering og reparation af installationstavler tillige må foretages af tavlefabrikanter. Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000 og medfører, at det kun er elinstallatørvirksomheder og tavlefabrikanter, der må arbejde på tavleanlæggene. Begrundelsen herfor er, at der skete mange forbrændingsulykker ved arbejde på tavler, og at sådanne ulykker får stadig større konsekvenser, da tavlerne bliver stadigt kraftigere. Bestemmelsen omfatter kun den egentlige installationstavle og ikke styretavler til maskiner. Disse tavler er omfattet af elinstallatørlovens § 3, stk. 2. Det betyder, at virksomheder, der erhvervsmæssigt servicere styretavler til maskiner, er berettiget til at arbejde på disse tavler uden autorisation. Hvis de to tavletyper er sammenbygget, må maskinvirksomheden dog kun foretage indgreb i maskintavlen, såfremt den er afskærmet fra installationstavlens felter.

For at opnå en mere klar og entydig bestemmelse foreslås det, at bestemmelsen nyaffattes, uden at der dog foretages en indholdsmæssig ændring. Begreberne "eftersyn", "justering" og "reparation" i elinstallatørlovens § 3, stk. 4, foreslås erstattet med begrebet "service" svarende til, hvad der gælder andre steder i loven, uden at dette ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Det foreslås herefter i *stk. 4* at fastsætte som undtagelse til *stk. 1*, at tavlefabrikanter, uanset *stk. 1*, må udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på installationstavler. Det er en forudsætning, at de

pågældende virksomheder besidder og anvender den fornødne specialviden. En tavlefabrikant må derfor kun udføre arbejde på tavler, som virksomheden har det fornødne kendskab til.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det fremgår entydigt, at visse elektriske installationer ikke omfattes af loven. Det drejer sig om køretøjers, luftfartøjers og skibes egne elektriske installationer. Det svarer til den afgrænsning, der er foretaget i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Endvidere er elektriske installationer i jernbanevogne ikke omfattet. Det svarer til, hvad der gælder i dag. Regler om installationer i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer hører under Transportministeriet. Luftfartøjer, der er EU-certificerede, reguleres af EU. Regler om installationer på skibe fastsættes af Søfartsstyrelsen.

Det foreslås herefter i *stk. 5*, at elektriske installationer på skibe samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, ikke er omfattet af lovens bestemmelser.

Undtagelsen for skibe gælder ikke husbåde. Det betyder, at elektriske installationer på husbåde er omfattet af lovens bestemmelser og dermed omfattet af autorisationskravet.

Til § 3

I den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 3, er det fastsat, at enhver må foretage udskiftning af afbrydere og stikkontakter uden jordkontakt for højst 250 V på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Er stikkontakterne forsynet med jordkontakt, må enhver foretage sådan udskiftning, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, hvis installationen er beskyttet med HPFI- eller HFI-afbryder. Enhver må ligeledes opsætte og nedtage belysningsarmaturer på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, samt i badeværelser. Enhver må endvidere i private boliger foretage arbejder, der er omfattet af § 2, nr. 4.

Bestemmelsen er indsat i loven i 2004, hvorved adgangen for ikke-autoriserede til at udføre visse arbejder ved elektriske installationer blev udvidet til at omfatte udskiftning af afbrydere og stikkontakter samt opsætning og nedtagning af belysningsarmaturer i de områder, hvor der ikke er en forøget sikkerhedsrisiko på grund af ydre forhold som vand, støv, større mængder brandbart materiale og eksplosive atmosfærer.

Ifølge bestemmelsen må enhver opsætte og nedtage belysningsarmaturer på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, samt i badeværelser. Bestemmelsen indebærer, at der er adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer indendørs i boliger og badeværelser. Der er ligeledes adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer andre steder, fx i virksomheder, hvis der det pågældende sted ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Bestemmelsens begrænsning til kapslingsklasse IP20 indebærer, at der ikke er adgang til at udskifte fx udendørs stikkontakter eller opsætte lamper udendørs uden autorisation som elinstallatørvirksomhed.

For så vidt angår opsætning og nedtagning af belysningsarmaturer i badeværelser indebærer bestemmelsen, at disse arbejder må udføres uanset kapslingsklasse. Ved "badeværelser" forstås badeværelser i traditionel forstand i boliger og tilsvarende lokaler andre steder, herunder i virksomheder. Derimod er baderum med adgang for en større kreds af personer, fx egentlige baderum i svømmehaller og på arbejdspladser, ikke omfattet af begrebet "badeværelser".

Arbejderne omfattet af bestemmelsens 1.-3. pkt., som må udføres af enhver, er ikke begrænset til private boliger.

Arbejder omfattet af bestemmelsens 4. pkt., som må udføres af enhver, er begrænset til private boliger. Bestemmelsen indebærer, at enhver i private boliger må foretage arbejder, der er omfattet af den gældende elinstallatørlovs § 2, nr. 4. Det vil sige ændring og reparation af de såkaldte smart-house installationer. Smart-house installationer er systemer, der lægges ind i boliger til styring af blandt andet belysning, vaskemaskiner og lignende. En variant af de af § 2, nr. 4, omfattede installationer findes også i virksomheder, hvor de imidlertid oftest er integreret med styringssystemer, der styrer virksomhedens produktion. Ukorrekt udførte ændringer eller reparationer af sådanne installationer kan udgøre en betydelig sikkerhedsrisiko for virksomhedens medarbejdere, og der er derfor ikke adgang for ikke-autoriserede til at udføre sådanne ændringer eller reparationer i virksomheders installationer.

Den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 5, fastsætter, at faste installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande, jf. stk. 7, kan udføres af producenten uden brug af autoriseret elinstallatør. Dette gælder dog ikke, såfremt disse er bestemt til at fungere som erstatning for faste bygninger. Bestemmelsen er indsat i loven i 2000. Baggrunden er udviklingen inden for EU, hvor stadigt flere genstande, som traditionelt er blevet opfattet som bygninger og lignende med egentlige faste installationer, der krævede autorisation, i dag bliver fremstillet på fabrik og importeres færdige. Eksempler på sådanne store brugsgenstande er almindelige flytbare skurvogne, containere, pølsevogne og biblioteksbusser. I en række lande kræver det ikke autorisation at indlægge elinstallationer i disse brugsgenstande. Det forekommer derfor rimeligt, at danske virksomheder, der fremstiller tilsvarende genstande, ligeledes får mulighed for at indlægge elinstallationer uden autorisation. De tekniske krav til installationerne skal dog stadig opfyldes, og det er derfor producenten, der har ansvaret for, at de relevante tekniske bestemmelser bliver overholdt. Bestemmelsen sikrer, at hvis der er tale om pavilloner eller skurvogne, der træder i stedet for egentlige faste bygninger, skal installationerne udføres af autoriserede elinstallatører. Der tænkes på pavillonbygninger, fx ved skoler eller andre institutioner, som opføres således, at de kan flyttes, men som skal fungere som midlertidige udvidelser i nogle år. Med hensyn til skurvogne er der tænkt på den situation, der fx forelå i forbindelse med byggeriet af Storebæltsforbindelsen, hvor der blev bygget en hel by af skurvogne, som både indeholdt kontorer, arbejdsskure og lignende, men også boligafdelinger, hvor arbejderne på brobyggeriet var indkvarteret. En stor del af disse skurvogne var i brug i cirka 5 år. Da denne type skurvogne træder i stedet for almindeligt bolig- og kontorbyggeri, skal installationerne udføres af autoriserede elinstallatører.

Den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 6, fastsætter, at producenten kan forberede den elektriske installation ved fabriksmæssigt fremstillede bygningsdele. Bestemmelsen er indsat i loven i 2000. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke forekommer hindringer for nye byggemetoder i det omfang, det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, men at installationer i bygningsdele kan fremstilles fabriksmæssigt uden brug af autoriseret elinstallatør. Eksempler på sådanne bygningsdele kan være præfabrikerede badeværelser eller præfabrikerede tekniksøjler ved renovering af gamle bygninger. Alle tekniske krav skal overholdes, hvilket producenten af de pågældende bygningsdele er ansvarlig for.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 7, fastsætter ministeren bestemmelser om, hvilke brugsgenstande der er omfattet af stk. 5, og hvilke bygningsdele og installationsdele der er omfattet af stk.

6. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1052 af 8. december 2003 om faste installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande og bygningsdele.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt at ændre på strukturen i den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 3, 5 og 6, således at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte regler om undtagelser, som i dag fremgår af elinstallatørlovens § 3, stk. 3, 5 og 6. Hermed kan der tages højde for den teknologiske udvikling, der kan medføre, at der er behov for løbende at ændre på, hvilke typer af fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande som producenten må udføre faste installationer i, og hvilke typer af bygningsdele som producenten må forberede elektriske installationer i, samt hvilke simple arbejder enhver må udføre. Samtidig kan det i en bekendtgørelse beskrives mere entydigt, hvilke typer af arbejder der er tale om.

Det foreslås i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters udførelse af faste elektriske installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande, og i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i *nr. 1* og *2* skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 5 og 6, og den gældende bekendtgørelse nr. 1052 af 8. december 2003.

Det foreslås som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for føring af elkabler af personer med særlige kompetencer. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at personer, der har gennemført et kursus om føring af elkabler, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække kablerne, som en elinstallatørvirksomhed herefter tilslutter. Den elinstallatørvirksomhed, der foretager tilslutningen, tager ansvaret for, at kablerne er trukket korrekt og af en person, der har gennemført det krævede kursus.

Det foreslås i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af simple arbejder.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 3. Den tekniske udvikling kan betyde, at der på et senere tidspunkt vil være behov for at fastsætte yderligere regler om undtagelser, hvor det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

I den gældende elinstallatørlovs § 3, stk. 7, er det endvidere fastsat, at ministeren fastsætter bestemmelser om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel med hensyn til materiel, der kun må installeres af autoriserede elinstallatører, jf. elinstallatørlovens § 2, nr. 2, samt med hensyn til forbrugervejledning om montering af elektrisk materiel.

Baggrunden for denne bemyndigelse er, at der i detailhandlen, fx i byggemarkeder, kan købes elektriske kabler og andet materiel til fast installation. Det kan give forbrugerne det indtryk, at de selv må installere det. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1051 af 8. december 2003 om oplysningspligt ved salg og markedsføring af elektrisk materiel til forbrugere.

Det vurderes, at en kommunikationsindsats fra Sikkerhedsstyrelsen er mere egnet til at give forbrugerne den nødvendige information på en tilstrækkelig nuanceret måde. Det skyldes, at der er flere faktorer, der afgør, om det pågældende el-materiel må installeres af forbrugeren selv. Fx må udskiftning af stikkontakter kun foretages på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Dette kan være vanskeligt at kommunikere via skiltning i forretningen.

Derudover er der i dag ikke fastsat oplysningspligter for forhandlere af vvs-artikler. En kommunikationsindsats fra Sikkerhedsstyrelsen vil kunne omfatte hele autorisationsområdet og ikke kun el-området, som den eksisterende bekendtgørelse nr. 1051 fra 2003. På den baggrund foreslås det, at bekendtgørelse nr. 1051 fra 2003 ophæves, og at bemyndigelsen til at fastsætte disse regler ikke videreføres i forslaget. Det vil samtidig betyde en administrativ lettelse for forhandlere af elektrisk materiel, fx byggemarkeder.

Reglerne i den gældende elinstallatørlovs § 2, nr. 5, sammenholdt med § 3, stk. 2, fortolkes af Sikkerhedsstyrelsen sådan, at solcelleanlæg, der sammensættes af forskellige komponenter, hører under "maskiner og brugsgenstande".

Den store udbredelse af solcelleanlæg i Danmark inden for de seneste år har medført behov for at få klargjort og udtrykkeligt fastlagt, hvilke regler der gælder i forhold til installation af solcelleanlæg. Som nævnt i bemærkningerne til § 2, vurderes det at være hensigtsmæssigt, at der bliver fastsat særlige regler om solcelleanlæg og solcelleanlæg i en bekendtgørelse. Den tekniske udvikling og det øgede fokus på nye vedvarende energiformer kan betyde, at der kommer nye el-producerende anlæg på markedet, fx husstandsvindmøller eller brændselsceller.

På den baggrund foreslås det i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren endvidere kan fastsætte regler om installation og servicering af ikke-konventionelle el-producerende anlæg og regler om undtagelse fra autorisationskravet for disse anlæg.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang skal udmøntes i en bekendtgørelse, der i det væsentlig bliver en præcisering af gældende retstilstand for sammenkobling, installation og servicering af solcelleanlæg. Den tekniske udvikling kan betyde, at der på et senere tidspunkt vil være behov for at fastsætte regler om installation og servicering af andre ikke-konventionelle el-producerende anlæg, der tilkobles et lavspændingsdistributionsnet eller et tilkoblingspunkt i den faste elinstallation samt eventuelt regler om undtagelse fra autorisationskravet fx for virksomheder, der som erhverv producerer eller servicerer de pågældende el-producerende anlæg.

Vvs-området

Til § 4

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende gasinstallationslovs § 4, 1. pkt., sammenholdt med § 2, stk. 1, nr. 1. Med henblik på at tydeliggøre at der er tale om en virksomhedsautorisation, foreslås betegnelsen "vvs-installatør" i den gældende gasinstallationslovs § 4 erstattet af betegnelsen "vvs-installatørvirksomhed". Tidligere anvendte man i lovgivningen betegnelsen gas-, vand og sanitetsmester, men ved lovændringen i 2000 blev betegnelsen ændret til vvs-installatør, som fortsat omfatter gas, vand og sanitet. I anden sammenhæng bruges betegnelsen vvs også om varme, ventilation og sanitet.

De autorisationskrævende arbejder på simple gasinstallationer med gasflasker omfatter udførelse af installationen med regulator og gasslanger til den faste installation, men ikke selve tilkoblingen til gasflasken, da denne tilkobling foretages af brugeren selv.

På gasområdet gælder der i dag en ordning, hvorefter der ved udførelse af visse typer af arbejder kræves nogle helt særlige kompetencer, som den autoriserede vvs-installatør ikke nødvendigvis har. Derfor stilles der krav om, at virksomheder, der skal udføre disse typer af arbejder, har en godkendelse som kompetent virksomhed fra Sikkerhedsstyrelsen, således at det sikres, at der i virksomheden er de nødvendige kompetencer.

De pågældende typer af arbejder er førstegangsindregulering og servicering af større gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr, som er nærmere beskrevet i gasreglementets regler for større gasfyrede anlæg.

Førstegangsindregulering af disse anlæg må alene udføres af producenten eller af en kompetent virksomhed godkendt hertil af Sikkerhedsstyrelsen, hvorimod servicering af disse anlæg alene må udføres af en kompetent virksomhed godkendt hertil af Sikkerhedsstyrelsen.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at denne begrænsning i den autoriserede vvs-installatørvirksomheds arbejdsområde, der gælder i dag, fremgår entydigt af loven.

Det foreslås derfor fastsat i *stk. 2*, at førstegangsindregulering af større gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr alene må udføres af producenten eller af virksomheder, der har opnået en særlig gasgodkendelse efter forslaget § 10, stk. 1. Servicering af de anlæg, der er nævnt i 1. pkt., må alene udføres af virksomheder, der har opnået en særlig gasgodkendelse efter forslaget § 10, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 3* er en videreførelse af den gældende gasinstallationslovs § 4, 2. pkt., sammenholdt med § 2, stk. 1, nr. 3.

Vandinstallationer, der forsynes fra anlæg for den enkelte private forbruger, er således undtaget fra kravet om autorisation. Undtagelsen gælder vandinstallationer i ejendomme, især på landet, der alene benyttes som bolig for ejeren og dennes husstand, og som udelukkende forsynes med vand fra et pumpeanlæg, der er indrettet på ejendommen til ejendommens eget brug. Installationer, som ejeren i erhvervs-mæssigt øjemed lader benytte af andre end sin egen husstand, vil derimod være omfattet af autorisationskravet, uanset om installationen kun betjener vedkommende enkelte ejendom. Som eksempler kan nævnes installationer på fabrikker, i hotel- og pensionatsvirksomheder, i skoler eller på sygehuse.

Det følger af den gældende gasinstallationslovs § 3, at loven ikke finder anvendelse på gas-, vand- og afløbsinstallationer om bord på skibe samt gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer. Installationer på skibe har været undtaget fra gasinstallationslovens bestemmelser siden 1978. Regler om installationer på skibe fastsættes af Søfartsstyrelsen. I 2000 blev også gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer undtaget fra gasinstallationslovens bestemmelser. Det betyder, at for gasinstallationer i køretøjer inklusive autocampere, lastvogne, busser og lignende finder gasinstallationslovens bestemmelser kun anvendelse for sædvanlige installationer til kogebrug, køleskabe og lignende. Opvarmningsanlæg i køretøjer, bortset fra campingvogne, er ikke omfattet af

gasinstallationslovens bestemmelser, da disse anlæg primært er beregnet til drift under kørsel. Disse anlæg er reguleret af særlige bestemmelser i EU-retten, der er implementeret i færdselsloven.

Det foreslås, at bestemmelsen i gasinstallationslovens § 3 videreføres i *stk. 4*.

Det foreslås, at det endvidere fastsættes i *stk. 4*, at gas-, vand- og afløbsinstallationer i luftfartøjer og jernbanevogne ikke er omfattet af loven. Det svarer til, hvad der gælder i dag. Regler om installationer i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer hører under Transportministeriet.

Undtagelsen for skibe gælder ikke husbåde. Det betyder, at gas-, vand- og afløbsinstallationer på husbåde er omfattet af lovens bestemmelser og dermed omfattet af autorisationskravet.

Til § 5

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 1, kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for arbejder, som gas- og vandforsyningsvirksomheder ved eget personale udfører ved installationer, som de forsyner med gas eller vand. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation for så vidt angår gas- og vandforsyningsvirksomheder og ejere af afløbsanlæg.

Bekendtgørelsen fastsætter, hvilke autorisationskrævende arbejder gas- og vandforsyningsvirksomheder kan udføre uden at være indehaver af en autorisation. Det drejer sig om arbejder med ledninger i gadeareal, herunder arbejder ved og etablering af stikledninger på privat grund frem til forsyningsenhed med stophane, om udskiftning af vand- eller gasmålere i en lovlig installation, hvor kun målertilslutning tilrettes i forbindelse med udskiftning. Det drejer sig endvidere om installation af gasmålere på større gasfyrede anlæg og arbejder på en husinstallation i helt ekstraordinære tilfælde, eksempelvis hvor ejeren har vægret sig imod at bringe installationen i forskriftsmæssig stand, og hvor der er eller antages at være sikkerhedsmæssig eller sundhedsmæssig risiko. Det drejer sig endvidere om små og ubetydelige reparationsarbejder på en husinstallation, der udføres i forbindelse med tilsyn med installationerne eller målerudskiftning, *som fx montage af afspærringsventil før og efter måler og andet udstyr, som er nødvendigt i forbindelse med måling og sikkerhed i installationen*. Endelig drejer det sig om tilslutning til eller udskiftning af F-gasslanger mellem forsyningsanlægget og den faste rørinstallation.

Forsyningsvirksomhederne har ikke adgang til at drive sædvanlig vvs-installatørvirksomhed. Det betyder blandt andet, at en forsyningsvirksomhed ikke uden autorisation kan udføre autorisationskrævende arbejder på kommunens egne ejendomme.

Reglerne for vandforsyningsvirksomheder er ændret med vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009. Der stilles nu krav om, at forsyningsvirksomhederne udskilles fra kommunerne som selskaber. Dette har medført en ændret organisering i sektoren, og der er i et vist omfang oprettet serviceselskaber for vand og spildevand, hvori de personer, der forestår driften i vandforsyningerne, vil være ansatte. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ændres, så det både er private vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber og de til vandselskaberne knyttede serviceselskaber, der ved eget personale kan udføre det omhandlende arbejde. Samtidig foreslås det at anvende betegnelsen "gasleverandør" i stedet for "gasforsyningsvirksomhed", da dette er i overensstemmelse med den betegnelse, der i øvrigt anvendes i lovforslaget. Betegnelsen svarer til den gældende gasinstallationslovs §

2, stk. 2, der definerer "gasleverandør". Bestemmelsen blev indført i 2000 som en konsekvens af vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas. Betegnelsen "gasleverandør" omfatter både den ledningsejer, der distribuerer gas, som forbrugeren har købt hos et andet selskab, og den ledningsejer, der distribuerer gas solgt af ledningsejeren selv til forbrugeren. Betegnelsen omfatter også leverandører, der distribuerer gas i flasker.

Det vurderes endvidere at være hensigtsmæssigt, at det præciseres, at det er mindre opgaver inden for gasleverandørens, vandforsyningsvirksomhedens eller vandselskabets forsyningsområde, som må udføres uden autorisation.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for arbejder, som gasleverandører, vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, ved eget personale udfører inden for deres forsyningsområde.

Det foreslås, at gasleverandører, vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, må udføre arbejde i samme omfang som i dag, og det er derfor hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003.

I *nr. 2* foreslås det som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele.

Bestemmelsen hænger sammen med forslaget § 3, stk. 1, nr. 2, hvorefter erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele. Se nærmere herom i afsnit 3.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for føring af vandrør af personer med særlige kompetencer. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at personer, der har gennemført et kursus om føring af vandrør, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække vandrørene, som en vvs-installatørvirksomhed herefter tilslutter. Den vvs-installatørvirksomhed, der foretager tilslutningen, tager ansvaret for, at vandrørene er trukket korrekt og af en person, der har gennemført det krævede kursus.

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 3, kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for simple installationsarbejder, herunder udskiftning af armaturer og lignende, på vand- og afløbsområdet under nærmere angivne vilkår, hvor arbejdet ikke kan udgøre sundheds- og miljømæssige risici.

Bemyndigelsen blev indsat i gasinstallationslovens § 2, stk. 3, i 1978 for at give mulighed for, at visse simple indgreb, som må betegnes som installationer, men som uden risiko kan udføres af de fleste brugere selv, undtages fra autorisationskrav. Der var især tænkt på udskiftning af vandpakninger i installationer, hvor der findes en stophane i lejligheden. I 2000 blev bestemmelsen videreført i gasinstallationslovens § 6, nr. 3, hvor det blev præciseret, at undtagelsen er betinget af, at arbejdet ikke kan medføre sundheds- eller

miljømæssige risici. Bemyndigelsen er siden blevet anvendt til at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for simple arbejder. Reglerne er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 1045 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation som VVS-installatør til udførelse af simple arbejder med vand- og sanitetsinstallationer (udskiftning). Det drejer sig om udskiftning af taparmaturer, pakninger i taparmaturer, håndvaske og køkkenvaske med tilhørende vandlås, wc'er, vaskemaskiner og opvaskemaskiner til husholdningsbrug. Arbejderne må udføres under nærmere angivne vilkår, herunder at der findes en afspærringsventil på vandfordelingsledningen eller på koblingsledningen til det pågældende tapsted.

De pågældende arbejder må udføres af enhver, herunder erhvervsmæssigt af virksomheder, der ikke er indehaver af autorisation.

Det foreslås, at den del af den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 3, der vedrører vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger, videreføres i forslagets § 5.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det tillige i forslagets § 5 fastsættes, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for visse simple gasinstallationer. Se nærmere herom i afsnit 3.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås herefter i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for simple arbejder.

Bemyndigelsen tænkes i første omfang udmøntet i en bekendtgørelse, hvor der fastsættes regler om undtagelser for de arbejder, der er omfattet af den gældende bekendtgørelse nr. 1045 af 8. december 2003, samt arbejder på visse simple gasinstallationer til flaskegas, der er omfattet af gasreglementets afsnit B-5 (flaskegasinstallationer), fx udskiftning af slanger. Den tekniske udvikling kan betyde, at der på et senere tidspunkt vil være behov for at fastsætte yderligere regler om undtagelser, hvor det er forsvarligt af hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø.

Kloakområdet

Til § 6

I den gældende gasinstallationslov beskrives lovens anvendelsesområde i § 2, stk. 1, hvor der foretages en opregning af de typer af arbejder, loven finder anvendelse på, og i § 5 beskrives det autorisationskrævende arbejdsområde på kloakområdet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende gasinstallationslovs § 5 sammenholdt med § 2, stk. 1, nr. 4. Med henblik på at tydeliggøre at der er tale om en virksomhedsautorisation, foreslås betegnelsen "kloakmester" i den gældende gasinstallationslovs § 5 erstattet af betegnelsen "kloakmestervirksomhed". Herudover foreslås det præciseret, at også regnvandsledninger, som tilsluttes offentligt regnvandssystem, kun må udføres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslagets § 8, stk. 1, eller virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af forslagets § 7. Endvidere foreslås det præciseret, at det ikke kun er selve udførelsen, men også reparation, der alene må foretages af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslagets § 8, stk. 1, eller virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af forslagets § 7. Det svarer til, hvad der gælder i

dag, men det fremgår ikke entydigt af den gældende gasinstallationslov. Dog ses det af bemærkningerne til gasinstallationsloven, at der er tale om en videreførelse af den tidligere bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 250 af 8. juni 1978. Ifølge denne bestemmelse er det kun personer og virksomheder, der har opnået autorisation som kloakmester, der må udføre arbejder ved afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger til og med tilslutningen til hovedkloak eller gadekloak.

Baggrunden for, at der i denne bestemmelse ikke anvendes begrebet "servicering" i stedet for "reparation", er, at der findes flere former for servicering af afløbsinstallationer og regnvandsledninger, der ikke er omfattet af kravet om autorisation. Blandt andet kan der udføres spuling og foretages tv-inspektion af kloakker af andre virksomheder end kloakmestervirksomheder. Afgørende for, om arbejdet er autorisationskrævende, er, om der ved arbejdets udførelse foretages indgreb, der ændrer installationen. I så fald kan arbejdet kun udføres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslaget § 8, stk. 1, eller virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af forslaget § 7. Det gælder fx ved opsætning af rottefælder, fordi kloakrøret herved indsnævres med deraf følgende risiko for tilstopning. Brønddæksler er ligeledes omfattet af autorisationskravet, da der kan opstå farlige situationer, såfremt de ikke er udført korrekt.

De afløbsinstallationer, en kloakmestervirksomhed må udføre, er eksempelvis gulv afløb i en ejendoms nederste etage, det vil sige gulv afløb, der føres ned i jorden. Til sammenligning er de afløbsinstallationer, en vvs-installatørvirksomhed må udføre, eksempelvis gulv afløb i en ejendoms øvrige etager. Det vil sige gulv afløb, der ikke føres ned i jorden.

Visse afløbsinstallationer må udføres af både en kloakmestervirksomhed og en vvs-installatørvirksomhed. Det drejer sig om afløbsrør fra gulv afløb med vandlås placeret i gulv mod jord til tilslutning af fx håndvask og køkkenvask.

Til § 7

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 2, kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for arbejder, som den, der er ansvarlig for et kloakanlæg, ved eget personale udfører ved installationer, som er tilsluttet pågældende kloakanlæg. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation for så vidt angår gas- og vandforsyningsvirksomheder og ejere af afløbsanlæg. Bekendtgørelsen fastsætter, hvilke autorisationskrævende arbejder ejere eller driftsansvarlige for hovedafløbsledninger kan udføre uden at være indehaver af en autorisation. Det drejer sig om arbejder ved ledninger i gadeareal, herunder arbejder ved og etablering af stikledning frem til skel eller umiddelbart ved skel, og arbejder ved afløbsinstallationer på privat grund i helt ekstraordinære tilfælde, eksempelvis hvor ejeren har vægret sig ved at bringe ledninger og anlæg i forskriftsmæssig stand, og hvor der er eller antages at være en umiddelbar risiko for forurening eller skader på ledningsanlægget. Forsyningsvirksomhederne har ikke adgang til at drive sædvanlig kloakmestervirksomhed. Det betyder blandt andet, at en forsyningsvirksomhed ikke uden autorisation kan udføre autorisationskrævende arbejder på kommunens egne ejendomme.

Som nævnt i bemærkningerne til § 5 er reglerne for vandforsyningsvirksomheder ændret med vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009. Der stilles nu krav om, at forsyningsvirksomhederne

udskilles fra kommunerne som selskaber. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ændres, så det både er selve vandselskabet og det dertil knyttede serviceselskab, der ved eget personale kan udføre det omhandlende arbejde.

Et vandselskab omfatter både vand- og spildevandsforsyning.

Det vurderes endvidere at være hensigtsmæssigt, at det præciseres, at det er mindre opgaver inden for vandselskabets forsyningsområde, som vand- og serviceselskaber må udføre uden autorisation.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for arbejder, som vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, ved eget personale udfører inden for vandselskabets forsyningsområde ved afløbsinstallationer, som er tilsluttet pågældende kloakanlæg.

Det foreslås, at vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, må udføre arbejde i samme omfang som i dag, og hensigten er derfor, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003.

Det følger af den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 3, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for simple installationsarbejder, herunder udskiftning af armaturer og lignende, på vand- og afløbsområdet under nærmere angivne vilkår, hvor arbejdet ikke kan udgøre sundheds- og miljømæssige risici.

Bemyndigelsen blev indsat i gasinstallationslovens § 2, stk. 3, i 1978 for at give mulighed for, at visse simple indgreb, som må betegnes som installationer, men som uden risiko kan udføres af de fleste brugere selv, undtages fra autorisationskrav. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for simple arbejder. Reglerne er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 1047 af 8. december 2003 om undtagelse fra krav om autorisation som kloakmester. Det drejer sig om udførelse af nedsivningsanlæg med tilhørende ledninger til bortledning af regnvand fra tag på beboelsesbygninger med tilknyttede udhuse, carporte og garager eller på landbrugsejendommers driftsbygninger, de såkaldte faskiner. Arbejdet må udføres under nærmere angivne vilkår.

De pågældende arbejder må udføres af enhver, herunder erhvervmæssigt af virksomheder, der ikke er indehaver af en autorisation.

Det foreslås, at den del af den gældende gasinstallationslovs § 6, nr. 3, der vedrører afløbsinstallationer i jord, videreføres i forslaget § 7.

Det foreslås herefter i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for simple arbejder.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang skal udmøntes i en bekendtgørelse, der i det væsentlige bliver en videreførelse af bekendtgørelse nr. 1047 af 8. december 2003. Den tekniske udvikling kan betyde, at der på et senere tidspunkt vil være behov for at fastsætte yderligere regler om undtagelser, hvor det er forsvarligt af hensyn til sundhed og miljø.

Kapitel 3

Autorisation og godkendelse

Autorisation

Til § 8

Som beskrevet i afsnit 3.1 i de almindelige bemærkninger er den gældende autorisationsordning på el-området en kombineret person- og virksomhedsautorisationsordning, mens ordningen på vvs-området er en virksomhedsautorisationsordning.

Autorisationsordningerne består af to hovedsøjler. For det første et krav om at der skal være en fagligt kompetent person i virksomheden, og for det andet et krav om at virksomheden skal anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem.

Betingelserne for at opnå en virksomhedsautorisation følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 1, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomhedens indehaver eller en ansat medarbejder er autoriseret i henhold til bestemmelsens stk. 1. Autorisation til virksomheden og til personen udstedes samtidig.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000, hvor autorisationsordningen på el-området blev ændret fra en personlig autorisation til den gældende ordning.

Det følger af den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har tilknyttet en person, der er godkendt som teknisk ansvarlig person, jf. bestemmelsens stk. 2. Autorisation til virksomheden og personens godkendelse som teknisk ansvarlig udstedes samtidig.

På el-området har den personligt autoriserede elinstallatør et særligt personligt strafansvar. Det gælder i forbindelse med den personligt autoriseredes manglende instruktion og tilsyn med udførelse af det autorisationskrævende arbejde samt hvis der tages ansvar for arbejde udført af personer, der ikke er ansat i virksomheden. Tilsvarende gælder, hvis den personligt autoriserede undlader at foretage gennemgang af en installation, i tilfælde hvor virksomheden overtager færdiggørelsen af installationen efter dispensation fra Sikkerhedsstyrelsen. Det særlige strafansvar er fastsat i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 § 27, stk. 1, nr. 3, jf. § 15, stk. 1, og § 27, stk. 1, nr. 4, jf. § 15, stk. 2, og § 16, stk. 2, § 27, stk. 1, nr. 5, jf. § 17, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 1, nr. 6, jf. § 17, stk. 4. Den teknisk ansvarlige person på vvs-området har ikke et tilsvarende strafansvar. Her er det virksomheden, der som udgangspunkt er strafsubjekt i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser herom.

Det følger både af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1, nr. 4, og af den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 7, stk. 2, nr. 4, at virksomheden for at opnå autorisation skal have tilknyttet en person, der er autoriseret henholdsvis godkendt som teknisk ansvarlig person, og som er tilknyttet virksomheden som medarbejder, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller et kommanditselskab.

Bestemmelserne blev indsat i de to love i 2006 for at sikre den fornødne tilknytning til virksomheden og de beføjelser, som vedkommende har i kraft af ejerskabet af de i bestemmelsen nævnte selskaber eller i kraft af ansættelsesforholdet.

Ud fra ønsket om at modernisere ordningen foreslås det, at der indføres en virksomhedsautorisationsordning på el-, vvs- og kloakområderne, hvor det er en betingelse for at opnå en autorisation, at virksomheden har tilknyttet en fagligt ansvarlig person. Samtidig foreslås den personlige autorisation på el-området afskaffet. Hermed samles det økonomiske og det faglige ansvar i virksomheden på både el-, vvs- og kloakområderne således, at det er virksomheden, der har det fulde ansvar samtidig med, at det fortsat er sikret, at den faglige kompetence er til stede i virksomheden.

Den fagligt ansvarlige har blandt andet til opgave at sikre, at opgaverne bemannes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse. Regler om den fagligt ansvarliges opgaver og beføjelser foreslås fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 11, nr. 1. Virksomheden har det overordnede ansvar for bemanning, instruktion og tilsyn.

Det er alene personer, der er godkendt som fagligt ansvarlige, jf. forslagets § 13, der kan fungere som fagligt ansvarlige. Personen skal kun godkendes én gang af Sikkerhedsstyrelsen, og godkendelsen som fagligt ansvarlig er herefter gyldig, medmindre den bortfalder efter forslagets § 21 eller fratages efter reglerne i straffelovens § 79. Godkendelsen er således ikke knyttet sammen med virksomhedens autorisation, som tilfældet er efter de gældende regler. Det betyder, at personen ikke skal søge om godkendelse igen i forbindelse med jobskifte. Virksomheden skal i forbindelse med nyansættelse i henhold til forslagets § 18, stk. 1, blot meddele til Sikkerhedsstyrelsen, hvem den har ansat som fagligt ansvarlig, så det kan kontrolleres, at virksomheden til enhver tid har en fagligt ansvarlig person tilknyttet.

Som følge af forslaget om at afskaffe den personlige autorisation på el-området foreslås det, at også det særlige personlige strafansvar, som omtalt ovenfor, afskaffes. Herved gives virksomhederne større fleksibilitet og bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet, da der ikke er behov for en nøje opdeling af ansvaret mellem flere autoriserede personer og interne regler om delegation af ansvaret. Hvis virksomheden har udført installationer i strid med de tekniske bestemmelser, vil det fremover være de almindelige strafferetlige principper for valg af ansvarssubjekt, der afgør, om der ved siden af virksomhedsansvaret skal gøres et ansvar gældende mod den fagligt ansvarlige.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele autorisation til elinstallatørvirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i forslagets § 2, stk. 1, til vvs-installatørvirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i forslagets § 4, stk. 1 og 3, og til kloakmestervirksomheder til at udføre arbejde på autorisationsområdet beskrevet i forslagets § 6, når ansøgeren har dokumenteret, at betingelserne nævnt i nr. 1-5 er opfyldt.

Ifølge *nr. 1* er det en betingelse for at få en autorisation, at der i virksomheden er en eller flere fagligt ansvarlige, som er godkendt i henhold til forslagets § 13 inden for det fagområde, der ansøges om autorisation til, og som er tilknyttet virksomheden som ansat, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller i et kommanditselskab. Dette er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 1, nr. 4, og af den gældende gasinstallationslovs §

7, stk. 2, nr. 4. Dog ændres begrebet "medarbejder" til "ansat". Herved tydeliggøres, at også overordnede ansatte som fx direktører kan være fagligt ansvarlige. Det svarer til, hvad der gælder i dag.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 2, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har et godkendt kvalitetsstyringssystem. Disse bestemmelser blev indført i 2000 for at sikre, at installationerne udføres sikkerhedsmæssigt korrekt. I gasinstallationsloven blev der i 2000 også indført krav om tredjepartskontrol af kvalitetsstyringssystemet, jf. gasinstallationslovens § 9. Dette blev først indført på el-området i 2006, jf. elinstallatørlovens § 5a, stk. 1.

De nærmere regler for udformningen af kvalitetsstyringssystemet er fastsat i en bekendtgørelse.

Kravet om et godkendt kvalitetsstyringssystem skal ses i sammenhæng med, at en nystartet virksomhed ikke har et fuldt udbygget kvalitetsstyringssystem, idet systemet udbygges efterhånden, som opgaverne løses. Derfor stilles der krav om, at virksomheden ved ansøgning om autorisation vedlægger bekræftelse på, at virksomheden har ansøgt en kontrolinstans om godkendelse af kvalitetsstyringssystemet, og at kontrolinstansen efter en foreløbig gennemgang har fundet systemet fyldestgørende – en såkaldt forhåndsgodkendelse, jf. bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 § 5, stk. 3, nr. 1, og bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 § 3, stk. 3, 2. pkt. Systemet skal herefter kunne endeligt godkendes af kontrolinstansen inden et år efter udstedelsen af autorisationen, jf. bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 § 11, og bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 § 8. En sådan forhåndsgodkendelse af kvalitetsstyringssystemet vil ikke være tilstrækkeligt i tilfælde, hvor en virksomhed ansøger om autorisation på ny, efter at autorisationen har været tilbagekaldt på grund af manglende godkendelse af kvalitetsstyringssystemet. Her vil det være en betingelse for at få en autorisation igen, at systemet er endeligt godkendt af en kontrolinstans.

Det følger af gasinstallationslovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2, at virksomhederne ved arbejde på vand- og afløbsledninger kan vælge enten at anvende et kvalitetsstyringssystem eller tilslutte sig en særlig tilsynsordning. Den særlige tilsynsordning er beskrevet i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger.

Som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger foreslås det at ophæve den særlige tilsynsordning, og at der indføres en overgangsordning for virksomhederne, der i dag er tilsluttet ordningen, til at få etableret et fuldt kvalitetsledelsessystem. Se bemærkningerne til § 42.

Det foreslås herefter i *nr. 2* som en betingelse for at få en autorisation, at virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem. Begrebet "godkendt" omfatter også en forhåndsgodkendelse, svarende til hvad der gælder for kvalitetsstyringssystemet i dag.

Det foreslås i *nr. 3* som en betingelse for at få en autorisation, at virksomheden ikke er under konkursbehandling eller likvidation. Denne bestemmelse er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 3.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 4, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har et fast forretningssted.

Det foreslås i *nr. 4*, at denne betingelse ændres til et krav om en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv. Det betyder, at det fx ikke er tilstrækkeligt, at virksomheden har en e-mailadresse eller en e-boks. Formålet med denne betingelse er, at virksomheden skal kunne kontaktes, og at Sikkerhedsstyrelsen som myndighed samt kontrolinstanser kan føre kontrol i virksomheden.

Det foreslås i *nr. 5* som en betingelse for at få autorisation, at der er indbetalt gebyr. Denne bestemmelse er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 2, nr. 5, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 1, nr. 5. Gebyret fastsættes således, at det modsvarer de forventede medgåede omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningen. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 17.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 3, at virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør og den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller de pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af loven eller bestemmelser udfærdiget i medfør af loven samt på el-området for overtrædelse af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Bestemmelsen i elinstallatørloven blev indsat i loven i 2006 og var udtryk for en lempelse, da det tidligere var et krav for at opnå autorisation, at ansøgeren ikke inden for de sidste 3 år var straffet for overtrædelse af de nævnte regler. Der skal nu i stedet afgives en erklæring om, hvorvidt der foreligger sådanne forhold. Er det tilfældet, vil det indgå i en vurdering af, om der skal meddeles afslag på ansøgningen i medfør af elinstallatørlovens § 7, stk. 1, nr. 1, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan meddele afslag under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Bestemmelsen i gasinstallationsloven er indsat i 1978 for at sikre, at den autorisationsudstedende myndighed får oplysning om de forhold, som bestemmelserne i den dagældende § 5, stk. 1, om nægtelse af autorisation på grund af strafbart forhold mv. især tager sigte på.

Kravet om de pågældende oplysninger er væsentligt, idet der kan være tale om en sikkerhedsrisiko, når der foreligger tidligere overtrædelse af loven. Sikkerhedsstyrelsen foretager på grundlag af oplysningerne en vurdering af, om autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed bør nægtes. Der henvises til bemærkningerne til § 15.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller vedkommende selv inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsinstallationer, lov om autorisation af elinstallatører m.v. eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Sikkerhedsstyrelsen fører i dag et register over autoriserede og godkendte virksomheder, som er offentligt tilgængeligt på styrelsens hjemmeside. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det fremgår af loven, at et sådan register findes.

Muligheden for at blive godkendt som kompetent virksomhed videreføres ikke i forslaget, men erstattes af en mulighed for at blive delautoriseret. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 9.

Det foreslås derfor fastsat i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen fører et register over autorisationer, at virksomheder, der er autoriseret i henhold til bestemmelsens *stk. 1*, opføres i registret, og at registret er offentligt tilgængeligt på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Til § 9

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 7, *stk. 4*, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele godkendelse som kompetent virksomhed inden for et afgrænset arbejdsområde på gasområdet eller på vand- og sanitetsområdet, når betingelserne i bestemmelsens *stk. 1, 2 og 3* er opfyldt. Dog kan der ske godkendelse som teknisk ansvarlig person af en person med en anden uddannelse end den i bestemmelsens *stk. 2, nr. 1*, nævnte, hvis godkendelsen som kompetent virksomhed kan ske på baggrund af de samlede kompetencer i virksomheden efter regler fastsat i medfør af bestemmelsens *stk. 7, nr. 4*.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000 og giver visse virksomheder mulighed for inden for nøje afgrænsede arbejdsområder at udøve erhverv, der kan sidestilles med autoriserede virksomheders, men hvor arbejdsopgaverne enten kræver særlig ekspertise, er sammenknyttet med et specifikt produktkendskab eller er udtryk for en hensigtsmæssig nichevirksomhed begrundet i markedets behov.

På el-området findes der ikke en tilsvarende mulighed for at blive godkendt som kompetent virksomhed. Derimod er der fastsat generelle undtagelser fra autorisationskravet for visse arbejder for dem, der erhvervsmæssigt producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringssystemer, maskiner og brugsgenstande, samt for producenter af fabrikmæssigt fremstillede bygningsdele og tavlefabrikanter, jf. den gældende elinstallatørlovs § 3, *stk. 2, 4, 5 og 6*.

Ud fra ønsket om at give flere virksomheder adgang til at udføre arbejde på el-området med henblik på at skabe nye markeder og øge konkurrencen foreslås det, at det også på el-området bliver muligt at udføre elinstallationer på et afgrænset arbejdsområde. Det vil samtidig gøre det nemmere for virksomhederne at specialisere sig inden for en mindre del af autorisationsområdet.

Det foreslås derfor, at der indføres mulighed for at få en delautorisation på el- og vvs-områderne.

På vvs-området tilsigtes ikke en indholdsmæssig ændring i forhold til muligheden for at blive godkendt som kompetent virksomhed, men alene en ændring af betegnelsen. Det foreslås samtidig, at autorisation som vand- og sanitetsmester, som i dag følger af gasinstallationslovens § 4, fremover vil være en delautorisation. Det foreslås således, at der, på samme måde som det er tilfældet i dag, vil kunne opnås delautorisation til udførelse af særlige typer af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger. Fx til udførelse af vand- og sanitetsinstallationer, gasinstallationer og flaskegasinstallationer, som omtalt i afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger. Begrebet "sanitet" svarer til "afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger".

På el-området foreslås det, at en virksomhed vil kunne opnås delautorisation til udførelse af særlige typer elinstallationer, fx solcelleinstallationer eller boliginstallationer. Det foreslås samtidig, at en virksomhed, der har opnået delautorisation til udførelse af boliginstallationer kan udarbejde elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Det gælder dog ikke elinstallationsrapporter for ejendomme med blandet bolig og erhverv samt fællesinstallationer i forbindelse med ejerlejligheder og ideelle anparter.

Det foreslås, at den nærmere afgrænsning af hvilke arbejdsområder, der kan opnås delautorisation til, reguleres i en bekendtgørelse i medfør af forslaget § 11, nr. 3. Det foreslås endvidere, at regler om hvilke krav, der stilles til den fagligt ansvarlige, fastsættes i en bekendtgørelse i medfør af forslaget § 11, nr. 1.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele delautorisation til at udføre arbejde på en afgrænset del af autorisationsområdet beskrevet i § 2, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 3, når betingelserne i forslaget § 8 er opfyldt.

Med forslaget vil Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister på styrelsens hjemmeside fremover tillige rumme de delautoriserede virksomheder.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at virksomheder, der er delautoriseret i henhold til bestemmelsens stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister med angivelse af hvilke arbejder, delautorisationen omfatter.

Særlig gasgodkendelse

Til § 10

Som nævnt i bemærkningerne til § 4 gælder der i dag en ordning på gasområdet, hvorefter virksomheder, der udfører visse typer af arbejder, skal have en godkendelse som kompetent virksomhed fra Sikkerhedsstyrelsen, således at det sikres, at der er de nødvendige kompetencer i virksomheden.

Som en del af moderniseringen af autorisationsordningen foreslås det, at disse virksomheder fremover skal have en særlig gasgodkendelse. Udgangspunktet er, at virksomhederne skal leve op til de samme krav, som de autoriserede virksomheder.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele en virksomhed en særlig gasgodkendelse til at udføre førstegangsindregulering af større gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr, når betingelserne i forslaget § 8 er opfyldt.

I *stk. 2* foreslås det, at virksomheder med en særlig gasgodkendelse opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister med angivelse af hvilke arbejder, godkendelsen omfatter.

Det følger af den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 4, at der kan ske godkendelse som teknisk ansvarlig person i en kompetent virksomhed af en person, der ikke har bestået en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt prøve, hvis godkendelsen som kompetent virksomhed kan ske på baggrund af virksomhedens samlede kompetence efter regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 7, nr. 4.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 3*.

Udøvelse af virksomheden

Til § 11

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 2, kan ministeren fastsætte regler om de vilkår, der skal gælde for autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, om forbindelsen mellem virksomheden, den autoriserede henholdsvis den

tekniske ansvarlige og det personale, der udfører arbejde under autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, herunder regler om den personligt autoriseredes henholdsvis den teknisk ansvarliges tilknytning til virksomheden.

Da den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden fremgår af forslaget § 12, foreslås det, at bestemmelserne i den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 2, ikke videreføres. I stedet foreslås det i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om krav til den fagligt ansvarlige i autoriserede virksomheder og virksomheder med en særlig gasgodkendelse.

Bestemmelsen omfatter både virksomheder med en fuld autorisation, virksomheder med en delautorisation og virksomheder med en særlig gasgodkendelse.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der på samme måde som de nugældende bekendtgørelser nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed og nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester fastsætter krav til den fagligt ansvarlige, blandt andet hvilke opgaver den fagligt ansvarlige har.

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 4, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele godkendelse som kompetent virksomhed inden for et begrænset arbejdsområde på gasområdet eller på vand- og sanitetsområdet.

Ifølge den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 3, kan ministeren fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed. Bestemmelserne er udmøntet i bekendtgørelserne nævnt ovenfor.

Som nævnt i afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at den eksisterende mulighed for at opnå godkendelse som kompetent virksomhed erstattes af en mulighed for at opnå en delautorisation. Dog ikke for så vidt angår de virksomheder, der er godkendt som kompetente virksomheder til udførelse af de særlige gasinstallationer, som er omfattet af forslaget § 4, stk. 2. Det foreslås som omtalt i bemærkningerne til § 4, at disse virksomheder fremover skal have en særlig gasgodkendelse efter forslaget § 10, stk. 1.

Det foreslås herefter i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en særlig gasgodkendelse.

Bestemmelsen omfatter både virksomheder med en fuld autorisation, virksomheder med en delautorisation og virksomheder med en særlig gasgodkendelse.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter regler om udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en særlig gasgodkendelse.

I *nr. 3* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om hvilke afgrænsede arbejdsområder, der kan ansøges om delautorisation til.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, hvor det fastsættes, hvilke særlige typer af elinstallationer, gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger, der kan ansøges om delautorisation til.

I *nr. 4* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om meddelelse af en særlig gasgodkendelse.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 5, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 5, kan ministeren fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisations- og godkendelseskrav i medfør af elinstallatørloven, gasinstallationsloven eller regler fastsat i medfør af disse love.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (anerkendelsesdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet), herunder også til at fastsætte regler om udveksling af oplysninger med myndigheder i andre medlemslande. Se nærmere herom i afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelserne foreslås videreført i *nr. 5*.

Bemyndigelsen påtænkes fremover anvendt til en løbende tilpasning af reglerne og til at implementere tilsvarende EU-regulering.

Til § 12

Med hjemmel i den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 2, er det fastsat i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 § 4, stk. 2, og bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 § 6, stk. 2, at den autoriserede eller den teknisk ansvarlige skal være tilknyttet virksomheden i minimum 30 timer ugentligt inden for virksomhedens normale forretningsstid.

Baggrunden for dette krav er, at det blev vurderet, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal være til stede i virksomheden i 30 timer om ugen for at kunne varetage de opgaver, som en personligt autoriseret eller en teknisk ansvarlig har, herunder at føre tilsyn med og give instruktion i at udføre det autorisationskrævende arbejde.

Med henblik på at forenkle autorisationsordningen og overlade mere ansvar til virksomheden vurderes det at være hensigtsmæssigt, at kravet om tilknytning til virksomheden i minimum 30 timer ugentligt ophæves.

I stedet foreslås det i *stk. 1*, at den fagligt ansvarlige kun må være tilknyttet én virksomhed som fagligt ansvarlig.

Baggrunden herfor er, at den fagligt ansvarlige skal være garanteret for sikkerheden ved de udførte installationer. Se nærmere herom i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, kan give tilladelse til, at en virksomhed kan ansætte en fagligt ansvarlig, som tillige er fagligt ansvarlig i anden virksomhed. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Som beskrevet i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger vil denne mulighed gøre det mere fleksibelt for virksomhederne og de fagligt ansvarlige.

Det foreslås i *stk. 3*, at den fagligt ansvarlige skal være til rådighed for virksomheden i det omfang, det er nødvendigt for at varetage virksomhedens autorisationskrævende opgaver eller opgaver, der kræver en særlig gasgodkendelse. Hermed sikres det, at den fagligt ansvarlige er til rådighed for virksomheden i det omfang, det er nødvendigt. Det er således virksomhedens ansvar, at den fagligt ansvarlige er til rådighed for virksomheden i et omfang, der er passende i forhold til mængden af autorisationskrævende opgaver og medarbejdernes kompetencer. Det tilsigtes, at der vil blive stillet krav om, at det fremgår af virksomhedens kvalitetsledelsessystem, hvor meget den fagligt ansvarlige er til stede i virksomheden. Kontrolinstansen har dermed mulighed for at vurdere, om det er tilstrækkeligt.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 1, nr. 5, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 2, nr. 5, at såfremt den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person er ansat, skal den pågældende være ansat med et opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand. Kravet blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede eller den teknisk ansvarlige har en varig tilknytning til virksomheden.

På dette punkt foreslås en forenkling og det foreslås herefter i *stk. 4*, at såfremt den fagligt ansvarlige er tilknyttet virksomheden som ansat, skal vedkommende være ansat med et opsigelsesvarsel på minimum 3 måneder efter 6 måneders ansættelse.

Den fagligt ansvarlige vil i mange tilfælde være omfattet af funktionærloven, når vedkommende varetager arbejdsopgaver som arbejdsledelse eller tilsyn. I disse tilfælde vil det være funktionærlovens opsigelsesvarsel, der gælder for den fagligt ansvarlige.

Godkendelse som fagligt ansvarlig

Til § 13

Betingelserne for at opnå en personlig autorisation på el-området og for at blive godkendt som teknisk ansvarlig på vvs- og kloakområderne fremgår i dag af elinstallatørlovens § 5, stk. 1, og gasinstallationslovens § 7, stk. 2, og svarer i det væsentlige til hinanden. Dog stilles der på el-området et yderligere krav om, at ansøgeren opfylder fastsatte praksiskrav.

Som nævnt i bemærkningerne til § 8 foreslås det, at autorisationsordningen opbygges således, at det er en betingelse for at opnå en autorisation, at virksomheden har tilknyttet en fagligt ansvarlig, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås, at betingelserne for at blive godkendt som fagligt ansvarlig på el-, vvs- og kloakområderne fastsættes i *stk. 1*.

Godkendelse efter *stk. 1* betyder således, at man kan fungere som fagligt ansvarlig i en elinstallatørvirksomhed eller en vvs-installatørvirksomhed, der har opnået autorisation efter forslagets § 8, stk. 1, eller delautorisation efter forslagets § 9, stk. 1, i en kloakmestervirksomhed, der har opnået autorisation efter forslagets § 8, stk. 1, eller i en virksomhed, der har opnået en særlig gasgodkendelse efter forslagets § 10, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 1*, at det er en betingelse for at blive godkendt som fagligt ansvarlig, at ansøgeren har bestået en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde. Det svarer til det krav, der i dag stilles til den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige.

Det præciseres således, at der er tale om en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde. Det vil sige inden for el-, vvs- eller kloakområderne.

Det er hensigten, at det i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 14, nr. 1, vil blive fastsat hvilke kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig. Som nævnt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås praksiskravet på el-området ikke videreført.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 1, nr. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 2, nr. 3, skal ansøgeren være myndig, ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og have rådighed over sit bo.

Disse bestemmelser foreslås videreført for de fagligt ansvarlige i *nr. 2*.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 1, nr. 8, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 2, nr. 8, skal der være indbetalt gebyr.

Denne bestemmelse foreslås videreført i *nr. 3*.

Se nærmere om opkrævning af gebyr i bemærkningerne til § 17.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 1, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 2, nr. 2, at det er en betingelse for at opnå en personlig autorisation eller en godkendelse som teknisk ansvarlig person, at ansøgeren har haft mindst 1 års teknisk relevant arbejde inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år eller mere fra den dag, hvor vedkommende bestod den godkendte prøve. Dette krav kaldes forældelseskravet.

Som beskrevet i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at forældelseskravet ikke videreføres.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 3, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af lov om autorisation af elinstallatører eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel henholdsvis lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler udstedt i medfør af disse love.

Såfremt vedkommende er straffet for overtrædelse af de nævnte love, indgår det i Sikkerhedsstyrelsens vurdering af, om der skal meddeles afslag på ansøgningen i henhold til elinstallatørlovens § 7, stk. 1, nr. 1, eller gasinstallationslovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2* videreført for de fagligt ansvarlige, at ansøgeren skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, lov om autorisation af

elinstallatører m.v. eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 6, at kravet om, at ansøger har bestået en godkendt prøve og på el-området tillige opfylder de fastsatte praksiskrav, ikke gælder for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, idet de vil få adgang til udøvelse af erhverv i overensstemmelse med EU-retten.

Behandlingen af ansøgninger fra udenlandske borgere foregår ved en konkret vurdering af ansøgerens kvalifikationer i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007 om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer og bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober 2007 om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområderne på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3*.

Det følger endvidere af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 6, at kravet om mindst et års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år fra den dag, hvor vedkommende bestod den godkendte prøve – det såkaldte forældelseskrav – ikke gælder for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med. Dette forældelseskrav foreslås som nævnt ikke videreført.

Til § 14

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 4, kan ministeren fastsætte regler om de prøver, der giver adgang til personlig autorisation henholdsvis godkendelse som teknisk ansvarlig, om praksiskravene på el-området og om administration af prøverne på kloakområdet. I henhold til gasinstallationslovens § 24, stk. 3, kan ministeren fastsætte gebyrer for deltagelse i de i gasinstallationslovens § 7 omhandlede kompetencegivende prøver. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at omkostningerne ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind.

Det foreslås, at disse regler videreføres i lovforslaget med undtagelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om praksiskrav på el-området. Som omtalt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås praksiskravet ikke videreført. Udstedelse af personlig autorisation og godkendelse som teknisk ansvarlig person erstattes af godkendelse som fagligt ansvarlig i overensstemmelse med den foreslåede ændring af autorisationsordningen til en ren virksomhedsautorisationsordning, som beskrevet under bemærkningerne til § 8.

I dag er der på kloakområdet fastsat detaljerede regler i en bekendtgørelse, der regulerer den kompetencegivende kloakmestereksamen. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 327 af 28. april 2009 om den kompetencegivende kloakmestereksamen. På el- og vvs-områderne er det uddannelsesstederne selv, der fastsætter de nærmere betingelser for uddannelsen.

På den baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at nyaffatte bemyndigelsesbestemmelsen, så denne særlige struktur på kloakområdet tydeliggøres.

Der er i dag fastsat regler om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007.

Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af elinstallatørlovens § 5, stk. 5, § 6, stk. 2, og § 15, stk. 2. Det vil sige også i medfør af den generelle hjemmel til fastsættelse af EU-retlige bestemmelser i elinstallatørlovens § 6, stk. 2, nr. 5.

Der er endvidere fastsat regler om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområderne på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober. Denne bekendtgørelse er udstedt i medfør af gasinstallationslovens § 7, stk. 7 og 8, og § 25, stk. 2. Det vil sige også i medfør af den generelle hjemmel til fastsættelse af EU-retlige bestemmelser i gasinstallationslovens § 7, stk. 7, nr. 5.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det tydeligt fremgår af lovforslaget, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af erhverv på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

På den baggrund foreslås det i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig.

I *nr. 2* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om administration af de kompetencegivende prøver på kloakområdet, herunder gebyrer for deltagelse i prøverne. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at omkostningerne ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind.

Endelig foreslås det i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af erhverv inden for el-, vvs- og kloakområderne på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder om forbud mod midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, for personer, som ikke opfylder kvalifikationskravene.

Afslag

Til § 15

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen i en række tilfælde meddele afslag på autorisation eller godkendelse.

Disse muligheder foreslås videreført i *stk. 1*.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 1, nr. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 1, nr. 1, at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt, kan meddele afslag under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Det betyder, at den, der er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, kan nægtes en autorisation eller godkendelse.

Det har siden 1958 i elinstallatørloven og siden 1962 i gasinstallationsloven været forudsat, at den ubetingede ret til at opnå autorisation ikke bør gælde personer, der inden for et vist kortere tidsrum fastsat til 3 år, har været straffet for overtrædelse af elektricitetslovgivningen og lovgivningen om gas-, vand- og afløbsinstallationer samt bestemmelser udfærdiget i medfør af disse love.

Tidsbegrænsningen på de 3 år har dog ikke fremgået entydigt af bestemmelserne siden 1989 i elinstallatørloven og 1978 i gasinstallationsloven. Det følger dog af elinstallatørlovens § 5, stk. 3, og gasinstallationslovens § 7, stk. 3, at ansøgeren skal afgive skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende person eller virksomhed inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af elinstallatørloven, lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, gasinstallationsloven eller regler fastsat i medfør af disse love.

Sikkerhedsstyrelsen ser således kun på forhold, der er pådømt inden for de sidste 3 år, når det vurderes, om der skal gives afslag med henvisning til straffelovens § 78, stk. 2.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at afslag kan meddeles under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 1, nr. 2, at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation er opfyldt, kan meddele afslag, såfremt ansøgeren fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Tilsvarende følger det af den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 1, nr. 2, at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt, kan meddele afslag, såfremt virksomheden, virksomhedens indehaver eller administrerende direktør eller den teknisk ansvarlige i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Det følger således af disse to bestemmelser, at det forhold, at den, der er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, kan nægtes en autorisation eller godkendelse, også gælder en ansøger fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med.

Det foreslås, at bestemmelserne nyaffattes, så de bringes i overensstemmelse med EU-retlige forpligtelser på området.

Det foreslås herefter i *nr. 2*, at afslag kan meddeles, såfremt ansøgeren er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte. Dette gælder ikke personer fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, som er lovligt etablerede i deres hjemland, og som anmelder midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv.

Efter bestemmelsen kan der fx gives afslag i tilfælde, hvor en dansk ansøger, en ansøger fra et tredjeland eller en ansøger fra et EU- eller EØS-land er straffet i udlandet for overtrædelse, der begrunder en

nærliggende fare for misbrug af stillingen som fagligt ansvarlig. Dog kan der ikke gives afslag til ansøgere fra EU- eller EØS-lande, der er lovligt etableret i deres hjemland, når de anmelder, at de midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve erhverv i Danmark.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 1, nr. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 1, nr. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt, meddele afslag, såfremt ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Nægtelse af autorisation i henhold til disse bestemmelser kan fx ske i tilfælde, hvor ansøgeren på grund af forsømmeligt forhold, der ikke har medført straf, tidligere har mistet en autorisation, eller den ansøgende virksomhed har samme personkreds som en tidligere, nu ophørt virksomhed, der har fået frakendt en autorisation. Det forudsættes, at der kun tages hensyn til forhold, der set i relation til forholdets karakter ligger inden for en vis rimelig tid.

Bestemmelserne i den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 1, nr. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 1, nr. 3, foreslås videreført i *nr. 3*.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 2, finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse ved afslag efter bestemmelsernes stk. 1, nr. 2.

Det følger af straffelovens § 78, stk. 3, at spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af en i bestemmelsens stk. 2 omhandlet virksomhed, af anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag på ansøgning om sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed, skal indbringes for retten.

Det vil sige, at afslag begrundet med omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, og afslag begrundet med forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte, kan forlanges indbragt for domstolene.

Afslag begrundet med, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 34.

Det foreslås, at bestemmelserne i den gældende elinstallatørlovs § 7, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 8, stk. 2, videreføres med en præcisering af, at straffelovens § 78, stk. 3, finder anvendelse ved afslag både efter stk. 1, nr. 1, og efter stk. 1, nr. 2.

Det foreslås således i *stk. 2*, at ved afslag efter stk. 1, nr. 1 og 2, finder straffelovens § 78, stk. 3, anvendelse.

Det vil sige, at hvis Sikkerhedsstyrelsen har meddelt afslag på en ansøgning om autorisation til en virksomhed med den begrundelse, at virksomheden er straffet i Danmark eller i udlandet for et forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, kan den pågældende virksomhed forlange sagen indbragt for retten.

Dispensation

Til § 16

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 5, kan Sikkerhedsstyrelsen dispensere fra de betingelser, der skal være opfyldt for, at der kan gives en personlig autorisation henholdsvis en godkendelse som teknisk ansvarlig eller en virksomhedsautorisation, dog med undtagelse af betingelsen om, at der er indbetalt gebyr. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere i henhold til den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 5, dispensere fra de betingelser, der skal være opfyldt for, at der kan gives en godkendelse som kompetent virksomhed.

Udstedelse af dispensation sker altid efter en individuel, konkret vurdering af omstændighederne.

Dispensationsadgangen bruges eksempelvis i tilfælde, hvor den, der ansøger om godkendelse som teknisk ansvarlig, ikke har bestået den fornødne godkendte prøve, men som alligevel efter en individuel, konkret vurdering må siges at være i besiddelse af praktisk og teoretisk erfaring, der kan sidestilles med en sådan godkendt prøve.

Et andet eksempel på, hvornår der kan dispenseres, er den situation, hvor en virksomheds autorisation eller særlige gasgodkendelse er bortfaldet på grund af konkursbehandling, jf. den foreslåede § 20, stk. 1, nr. 1. Virksomheden kan have et ønske om at færdiggøre igangværende autorisationskrævende arbejder for at realisere værdien heraf, så den kan indgå i konkursboet til gavn for kreditorerne. Ved ansøgning om autorisation i dette tilfælde vil Sikkerhedsstyrelsen afhængig af de konkrete omstændigheder kunne dispensere fra kravet i forslagets § 8, stk. 1, nr. 3.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsen fortsat har adgang til at dispensere fra betingelserne for at opnå en autorisation og en særlig gasgodkendelse. Det vurderes ligeledes at være hensigtsmæssigt, at der kan dispenseres fra betingelserne for at opnå en godkendelse som fagligt ansvarlig og fra de krav, der stilles til den fagligt ansvarlige. Disse krav er som nævnt under bemærkningerne til § 12 i dag fastsat i en bekendtgørelse, og Sikkerhedsstyrelsen har også i dag adgang til at dispensere fra disse krav.

Det foreslås herefter, at Sikkerhedsstyrelsen kan dispensere fra de betingelser, der er nævnt i forslagets § 8, stk. 1, nr. 1-4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, og § 13, stk. 1, nr. 1-2.

Efter den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen efter ansøgning give tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en autoriseret person henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. En sådan tilladelse kan gives for en periode af indtil 3 måneder uden særligt opsyn eller i op til 1 år under tilsyn af en anden autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed, der har samme forretningsområde som den virksomhed, der føres tilsyn med. Sikkerhedsstyrelsen kan forlænge perioden med indtil 6 måneder og kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Sikkerhedsstyrelsen har meget få sager, hvor muligheden for midlertidig videreførelse af virksomheden kan anvendes. Det skyldes, at når den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person er fratrukket eller er afgået ved døden, er autorisationen bortfaldet. Der er dermed ikke noget at videreføre. Virksomheden skal i den situation ansøge om en ny autorisation og om dispensation fra kravet om, at den skal have en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet.

I dag er der ikke fastsat nærmere regler om muligheden for at få tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet udover bestemmelserne i den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 3. Tilsvarende er der ikke fastsat nærmere regler om adgangen til at opnå dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. Det er derfor vanskeligt for virksomhederne at kende deres mulighed for at opnå en dispensation i de forskellige situationer, der kan opstå. Fx at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person afgår ved døden, bliver længerevarende syg eller ønsker barselsorlov, eller at virksomheden er i færd med et generationsskifte.

På den baggrund foreslås det, at muligheden for midlertidig videreførelse af virksomheden uden en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person ikke videreføres. I stedet vil virksomheden fremover kunne ansøge om en dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet. Herved forenkles reglerne, da udøvelse af virksomhed uden en fagligt ansvarlig fremover alene vil være reguleret ved dispensation. De få sager, som Sikkerhedsstyrelsen vil få, hvor autorisationen ikke allerede er bortfaldet, kan rummes i dispensationsmuligheden. I sådan en situation skal virksomheden dog ikke ansøge om autorisation men alene om dispensation fra kravet om, at den skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet.

Det foreslås samtidig i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til dispensation fra kravet i forslaget § 8, stk. 1, nr. 1, om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, hvor der fastsættes bestemmelser om i hvilke situationer, der kan meddeles dispensation, længden af perioden med dispensation samt hvilke vilkår, der kan fastsættes. Fx om der skal være tilsyn af en anden autoriseret virksomhed eller virksomhed med en særlig gasgodkendelse i perioden, samt hvordan de autorisationskrævende opgaver håndteres. I bekendtgørelsen kan der samtidig tages højde for de forskellige situationer, hvor virksomheden bliver uden en fagligt ansvarlig, fx i tilfælde af at den fagligt ansvarlig er afgået ved døden, er længerevarende sygemeldt, på barsel, fratrådt mv., eller i tilfælde hvor den person, der er tiltænkt at skulle overtage efter en afgående fagligt ansvarlig, ikke består autorisationsprøven.

Det er ikke tanken at ændre på i hvilke situationer, der kan meddeles en dispensation, men at gøre det mere gennemsigtigt for virksomhederne, hvilke muligheder der er for midlertidig videreførelse af virksomhedens autorisation uden en fagligt ansvarlig.

Gebyr

Til § 17

Det fremgår af den gældende elinstallatørlovs § 5, stk. 5, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 8, at Sikkerhedsstyrelsen opkræver gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om autorisation og godkendelse. Erhvervs- og vækstministeren har fastsat regler om størrelsen og opkrævningen af disse gebyrer.

Administration af autorisationerne og godkendelserne overgik til fuld indtægtsdækning i 2006, fordi det generelle udgangspunkt for sådanne offentlige ydelser er, at de bør finansieres fuldt ud af den branche, de vedrører. Indtægtsdækningen sker ved, at der pålægges gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation eller godkendelse. Gebyret fastsættes således, at det modsvarer de forventede medgåede omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningerne.

Gebyret er i dag fastsat til 1.250 kr. for ansøgning om autorisation eller godkendelse, jf. § 23 i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed og § 30 i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsens hjemmel til at opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation og godkendelse videreføres i *stk. 1*. Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om størrelsen og opkrævningen videreføres i *stk. 2*.

Med bestemmelsen gives der således hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen kan opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om fuld autorisation, delautorisation, særlig gasgodkendelse og godkendelse som fagligt ansvarlig.

Det kan få indflydelse på Sikkerhedsstyrelsens gebyropkrævning i forbindelse med ansøgning fra borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, hvis Kommissionen fastsætter regler om opkrævning af gebyr.

Kapitel 4

Oplysningspligt

Til § 18

Som beskrevet i bemærkningerne til § 8 foreslås det, at godkendelsen som fagligt ansvarlig ikke er knyttet sammen med virksomhedens autorisation. Personen skal således ikke søge om godkendelse på ny i forbindelse med jobskifte.

Som konsekvens heraf foreslås det i *stk. 1*, at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse straks skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når virksomheden får ny fagligt ansvarlig tilknyttet. Virksomheden skal endvidere straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når den fagligt ansvarlige fratræder, eller det forventes, at den fagligt ansvarlige vil være fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger, eller i øvrigt vil være fysisk eller retligt ude af stand til at varetage opgaven som fagligt ansvarlig.

Ved autoriseret forstås både fuldt autoriseret og delautoriseret.

Hermed kan det kontrolleres, at virksomheden til enhver tid har en fagligt ansvarlig tilknyttet.

Det fremgår af den gældende elinstallatørlovs § 13 a, 1. pkt., og den gældende gasinstallationslovs § 23 a, 1. pkt., at ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af autorisationen eller godkendelsen, skal indberettes til Sikkerhedsstyrelsen.

Oplysningerne er væsentlige for, at Sikkerhedsstyrelsen kan få kendskab til, om der er indtruffet forhold, som medfører, at autorisationen eller godkendelsen er bortfaldet.

Den personligt autoriserede og den teknisk ansvarlige er ifølge de gældende regler også omfattet af oplysningspligten. Som nævnt i bemærkningerne til forslagets § 8 foreslås det, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang af Sikkerhedsstyrelsen, og at godkendelsen herefter er gyldig, indtil den eventuelt bortfalder i henhold til forslagets § 21 eller tilbagekaldes af domstolene i medfør af straffelovens § 79. På den baggrund foreslås det, at der ikke videreføres en tilsvarende oplysningspligt for personer, der er godkendt som fagligt ansvarlige, men at oplysningspligten videreføres for autoriserede virksomheder og virksomheder med en særlig gasgodkendelse.

For at opnå en mere klar og entydig bestemmelse foreslås det, at bestemmelsen nyaffattes, således at det i *stk. 2* fastsættes, hvilke oplysninger virksomheden skal meddele til Sikkerhedsstyrelsen, uden at dette dog medfører en indholdsmæssig ændring.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører.

I *nr. 2* foreslås det, at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis virksomheden skifter adresse.

Endelig foreslås det i *nr. 3*, at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der i øvrigt er ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af autorisationen eller den særlige gasgodkendelse, og som kan have betydning for opretholdelse af autorisationen eller godkendelsen.

Bestemmelsen omfatter både fuldt autoriserede virksomheder og delautoriserede virksomheder.

Den gældende elinstallatørlovs § 13 a, 2. pkt., og den gældende gasinstallationslovs § 23 a, 2. pkt., foreslås videreført i forslagets § 25, stk. 3.

Kapitel 5

Kvalitetsledelsessystemet

Til § 19

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 5 a, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 1 og 2, at en virksomhed, der ansøger om autorisation eller godkendelse, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem. Kvalitetsstyringssystemet skal godkendes og løbende efterprøves af Sikkerhedsstyrelsen eller en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans. Alternativt skal

en virksomhed, der udfører arbejder på vand- og afløbsområdet, være tilsluttet en særlig tilsynsordning for så vidt angår disse arbejder.

Det fremgår af den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 2, at virksomheden, for så vidt angår den del af virksomheden, der vedrører vand- og afløbsområdet, enten skal have et kvalitetsstyringssystem eller være tilsluttet en særlig tilsynsordning.

Sikkerhedsstyrelsen foretager ikke selv godkendelse og efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet. Det har været lovgivers intention, at kontrollen skal varetages af en neutral tredjepart. Kontrollen foretages af en kontrolinstans, som er uafhængig af Sikkerhedsstyrelsen.

Kontrolinstanserne træffer således ikke afgørelse på Sikkerhedsstyrelsens vegne. Kontrolinstansens godkendelse og efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet er en forudsætning for at opnå og opretholde autorisation. Da kontrolinstanserne ikke udfører en myndighedsopgave og ikke træffer afgørelse på Sikkerhedsstyrelsens vegne, er de ikke omfattet af offentlighedsloven eller forvaltningsloven.

Kvalitetsstyringssystemet skal være tilpasset den enkelte virksomheds forretningsgrundlag og skal omfatte det autorisationskrævende arbejde, som virksomheden udfører.

Som et led i moderniseringen af autorisationsordningen foreslås det, at kvalitetsstyringssystemet forenkles, således at der fremover alene stilles krav, der har betydning for den tekniske sikkerhed ved installationerne. Samtidig foreslås det, at systemet benævnes kvalitetsledelsessystem. Se nærmere herom i afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger. Som nævnt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 8 foreslås det endvidere, at den særlige tilsynsordning ikke videreføres.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at en virksomhed, der ansøger om autorisation efter forslagets § 8 eller § 9 eller om en særlig gasgodkendelse efter § 10, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsledelsessystem. Kvalitetsledelsessystemet skal rette sig mod den del af virksomhedens forretningsgrundlag, der vedrører det autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse, som virksomheden ønsker at udføre. Kvalitetsledelsessystemet skal godkendes og løbende efterprøves af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans. Det svarer til, hvad der gælder for kvalitetsstyringssystemerne i dag, hvor det følger af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed samt § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006, at kontrolinstansen med intervaller, der ikke overstiger 2 år, foretager efterprøvning på virksomheden af kvalitetsstyringssystemets faktiske efterlevelse.

Det fremgår af den gældende elinstallatørlovs § 5 a, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 5, at omkostningerne i forbindelse med godkendelse og efterprøvning af en virksomheds kvalitetsstyringssystem afholdes af den enkelte virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført i forslagets *stk. 2*.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 5 a, stk. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 6, kan ministeren fastsætte regler om kvalitetsstyringssystemernes indhold, omfang, godkendelse og efterprøvning mv.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3, nr. 1*.

I *nr. 2* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet.

Det er tanken, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet for visse virksomheder med et meget snævert autorisationskrævende arbejdsområde. Det gælder fx de virksomheder, der efter de gældende regler er godkendt som kompetente virksomheder til udførelse af F-gasinstallationer i campingvogne og lignende. Disse virksomheder er i dag omfattet af undtagelsen i Gasreglementets afsnit B-3 -Installationsforskrifter for F-gasinstallationer i skurvogne, campingvogne, autocampere m.v. Som omtalt i afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at disse virksomheder fremover vil få en delautorisation til at udføre flaskegasinstallationer. Bemyndigelsen påtænkes endvidere anvendt til at fastsætte undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet for virksomheder fra andre medlemslande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Det foreslås som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor en virksomhed har udvist forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejdet, kan pålægge virksomheden at få foretaget en ekstraordinær efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet.

Baggrunden for en ekstraordinær efterprøvning kan være, at en virksomhed har udført installationer, der ikke overholder de tekniske bestemmelser, fx i stærkstrømsbekendtgørelsen eller gasreglementet. Det kan være en indikation af, at virksomhedens egenkontrol ikke er god nok. Der kan derfor være behov for at kvalitetsledelsessystemet gennemgås af en kontrolinstans. Hvis systemet ikke kan godkendes, kan Sikkerhedsstyrelsen tilbagekalde autorisationen, jf. forslaget § 22, stk. 1, nr. 1.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 5 a, stk. 4, og den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 6, kan ministeren fastsætte regler om godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser.

Bestemmelserne foreslås videreført i *nr. 4*.

I den gældende elinstallatørlovs § 5 a, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 9, stk. 3 og 4, er det fastsat, at en virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører arbejder, virksomheden udfører i Danmark, og som kan godkendes efter regler fastsat i medfør af elinstallatørlovens § 5 a, stk. 4, eller gasinstallationslovens § 9, stk. 6. Alternativt skal en virksomhed, der udfører arbejder på vand- og afløbsområdet, være tilsluttet en særlig tilsynsordning for så vidt angår disse arbejder.

Det foreslås, at disse bestemmelser videreføres i *stk. 4*, dog ikke for så vidt angår den særlige tilsynsordning. Denne ordning foreslås som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger ikke videreført.

Kapitel 6

Bortfald og tilbagekaldelse

Bortfald

Til § 20

En autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan bortfalde, såfremt visse forhold indtræder. Disse forhold følger i dag af elinstallatørlovens § 8, stk. 2, og gasinstallationslovens § 11, stk. 1.

Det foreslås, at de grunde, der medfører, at en autorisation, en delautorisation eller en særlig gasgodkendelse bortfalder, fastsættes i bestemmelsens *stk. 1*.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 1, nr. 1, at en virksomhedsautorisation bortfalder, hvis virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører.

Disse bestemmelser foreslås videreført i *nr. 1*.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 2, bortfalder virksomhedsautorisationen, hvis den personlige autorisation bortfalder. Tilsvarende følger det af den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 1, nr. 2, at autorisationen bortfalder, hvis virksomheden ikke længere har en godkendt teknisk ansvarlig person tilknyttet.

Den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig bortfalder, hvis indehaveren afgår ved døden, forlader sin stilling permanent eller er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger, eller hvis virksomhedsautorisationen bortfalder, jf. den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 2. Som beskrevet i bemærkningerne til § 8 foreslås det, at en godkendelse som fagligt ansvarlig ikke bortfalder, fordi personen fratræder sin stilling som fagligt ansvarlig.

På den baggrund foreslås det i *nr. 2*, at virksomhedens autorisation eller særlige gasgodkendelse bortfalder, hvis virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet, eller den fagligt ansvarlige er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger eller i øvrigt bliver fysisk eller retligt ude af stand til at varetage opgaven som fagligt ansvarlig.

Efter den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen efter ansøgning give tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en autoriseret person henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. En sådan tilladelse kan gives for en periode af indtil 3 måneder uden særligt opsyn eller i op til 1 år under tilsyn af en anden autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed, der har samme forretningsområde som den virksomhed, der føres tilsyn med. Sikkerhedsstyrelsen kan forlænge perioden med indtil 6 måneder og kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Bestemmelserne foreslås ikke videreført. Det foreslås i stedet, at virksomheden kan ansøge om en dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet i henhold til forslaget § 16. Der henvises til bemærkningerne til § 16.

Til § 21

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 8, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 11, stk. 2, bortfalder den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig person, hvis den pågældende bliver fysisk eller retligt ude af stand til at udøve virksomheden.

Disse bestemmelser foreslås videreført i § 21, hvorefter en godkendelse som fagligt ansvarlig udstedt i medfør af forslaget § 13 bortfalder, når personen ikke længere opfylder betingelsen i § 13, stk. 1, nr. 2. Dvs. hvis den pågældende ikke længere er myndig, kommer under værgemål eller samværgemål eller ikke længere har rådighed over sit bo.

Tilbagekaldelse

Til § 22

Reglerne om tilbagekaldelse af en autorisation, en godkendelse som kompetent virksomhed, en personlig autorisation og en godkendelse som teknisk ansvarlig fremgår af den gældende elinstallatørlovs § 9-§ 11 og den gældende gasinstallationslovs § 12-§ 13.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 1, nr. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 12, stk. 1, nr. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller godkendelse, når indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed ved udførelsen af installationsarbejde.

Når en virksomhed har udvist forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejde, betyder det, at virksomheden har overtrådt de tekniske bestemmelser, fx i gasreglementet eller i stærkstrømsbekendtgørelsen. Det betyder, at virksomheden har begået et strafbart forhold. Derfor bør eventuel frakendelse af autorisationen ske efter straffelovens § 79.

Det samme gælder, hvis virksomheden har begået andre strafbare forhold, fx hvis den har taget ansvar for arbejde udført af personer, der ikke er ansat i virksomheden. Sådanne tilfælde anmeldes til politiet med henblik på strafferetlig forfølgning. Hvis forholdet har en sådan karakter, at rettighedsfrakendelse kan være aktuelt, er det domstolene, der kan tage stilling hertil efter straffelovens § 79.

På den baggrund foreslås det, at der ikke i lovforslaget fastsættes bestemmelser om administrativ tilbagekaldelse af autorisationen i tilfælde, hvor virksomheden har begået strafbare forhold, fx forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejde.

Ligeledes foreslås det, at muligheden for administrativ tilbagekaldelse af godkendelse som fagligt ansvarlig efter forslaget § 13 ikke videreføres. Hvis virksomheden har udført installationer i strid med de tekniske bestemmelser, er det de almindelige strafferetlige principper for valg af ansvarssubjekt, der afgør, om der ved siden af virksomhedsansvaret skal gøres et ansvar gældende mod den fagligt ansvarlige. Hvis der rejses tiltale mod den fagligt ansvarlige, kan domstolene samtidig tage stilling til eventuel rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det fremgår af den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 1, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 12, stk. 1, nr. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller godkendelse, når indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har overtrådt vilkårene for autorisationen eller godkendelsen, eller såfremt den løbende efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet viser grove mangler i egenkontrollen, eller den særlige tilsynsordning viser grove mangler i de udførte arbejder.

Det foreslås, at disse bestemmelser affattes således, at tilbagekaldelse på grund af manglende godkendelse af kvalitetsledelsessystemet og tilbagekaldelse på grund af manglende opfyldelse af betingelserne for

autorisationen eller den særlige gasgodkendelse adskilles i to bestemmelser. Samtidig er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at det ikke kun er i forbindelse med den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet, at der kan ske tilbagekaldelse, men også såfremt systemet ikke kan godkendes endeligt. Som nævnt i bemærkningerne til § 8 skal den endelige godkendelse af kvalitetsledelsessystemet ske inden et år efter udstedelsen af autorisationen. Det hænger sammen med, at virksomheden ved ansøgning om autorisation skal vedlægge bekræftelse på, at virksomheden har ansøgt om godkendelse af kvalitetsledelsessystemet, og at kontrolinstansen efter en foreløbig gennemgang har fundet systemet fyldestgørende.

Det foreslås herefter, at de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation udstedt i medfør af forslaget § 8 eller § 9 og en særlig gasgodkendelse udstedt i medfør af forslagens § 10, fremgår af *stk. 1*.

I *nr. 1* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en særlig gasgodkendelse, når kontrolinstansen ikke kan godkende kvalitetsledelsessystemet endeligt, eller den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet viser grove mangler i egenkontrollen.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 1, nr. 1, at tilbagekaldelse af en autorisation tillige kan ske, når indehaveren af autorisationen har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Denne tilbagekaldelsesmulighed blev indsat i elinstallatørloven i forbindelse med ændring af huseftersynsordningen, hvor det blev indført, at sælger, for at kunne blive fritaget for at hæfte for mangler ved ejendommen, ud over tilstandsrapporten skal få udarbejdet en elinstallationsrapport. Det vil sige en rapport om funktionsdygtigheden og lovligheden af elinstallationerne i ejendommens bygninger. Det følger af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom § 4 a, stk. 1, at en sådan elinstallationsrapport skal udarbejdes af en autoriseret elinstallatørvirksomhed. Elinstallatørlovens § 9, stk. 1, nr. 1, blev derfor ændret således, at Sikkerhedsstyrelsens kompetence til at tilbagekalde en autorisation blev udvidet til også at omfatte tilfælde af forsømmelighed i forbindelse med gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Eleftersynsordningen trådte i kraft den 1. maj 2012. Sikkerhedsstyrelsen har indtil nu ikke truffet afgørelse om at tilbagekalde en autorisation på grund af udvist forsømmelighed ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Det foreslås, at muligheden for at tilbagekalde en autorisation, hvis der er udvist grov eller gentagen forsømmelighed ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter, ikke videreføres i lovforslaget.

Efter forslagens § 36, foreslås i stedet indsat en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om straf i tilfælde, hvor autoriserede elinstallatørvirksomheder tilsidesætter de pligter, der følger af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen, samt af bekendtgørelse om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Hvis sådanne regler indføres, og virksomheden herefter udviser forsømmelighed ved udførelse af elinstallationsrapporter, kan virksomheden have begået et strafbart forhold.

Derfor bør eventuel frakendelse af autorisationen også i disse tilfælde ske efter straffelovens § 79. Herved opnås ensartede sanktionsmuligheder i tilfælde, hvor en elinstallatørvirksomhed har udvist forsømmelighed ved installationsarbejde og i tilfælde af udvist forsømmelighed ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter. Der henvises til bemærkningerne til § 36.

Som nævnt i bemærkningerne til § 20 medfører det i dag bortfald af autorisationen eller godkendelsen, såfremt virksomheden ikke længere opfylder betingelserne om, at virksomheden skal have tilknyttet en person, der er autoriseret eller godkendt som teknisk ansvarlig, jf. elinstallatørlovens § 5, stk. 2, nr. 1, og gasinstallationslovens § 7, stk. 1, nr. 1, og at virksomheden ikke må være under konkursbehandling eller likvidation, jf. elinstallatørlovens § 5, stk. 2, nr. 3, og gasinstallationslovens § 7, stk. 1, nr. 3. Det foreslås, at disse bestemmelser videreføres som bortfaldsgrunde i forslagets § 20, nr. 2.

Samtidig foreslås det, at det videreføres som tilbagekaldelsesgrunde, såfremt de øvrige betingelser for at opnå en autorisation ikke længere er opfyldt. Det vil sige betingelserne om, at virksomheden skal have et godkendt kvalitetsledelsessystem, og at virksomheden skal have en fysisk adresse.

Med hensyn til betingelsen om et godkendt kvalitetsledelsessystem henvises til det foreslåede nr. 1, mens det i nr. 2 foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en særlig gasgodkendelse, når virksomheden ikke længere har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Endelig foreslås det i nr. 3, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en særlig gasgodkendelse, når betingelserne for autorisationen eller den særlige gasgodkendelse i øvrigt ikke længere er opfyldt.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 12, stk. 2, at en autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan tilbagekaldes for en bestemt periode eller indtil videre. Det følger endvidere af den gældende elinstallatørlovs § 11 og den gældende gasinstallationslovs § 13, at en tilbagekaldelse efter ansøgning kan ophæves af Sikkerhedsstyrelsen.

Med henblik på at gøre reglerne om tilbagekaldelse mere klare og entydige foreslås det, at disse bestemmelser ikke videreføres, og at konsekvensen af tilbagekaldelse af en autorisation herefter vil være, at den er ophørt. Det betyder, at virksomheden må ansøge på ny, hvis den på et senere tidspunkt igen opfylder kriterierne for at få en autorisation. Som omtalt i bemærkningerne til § 8 vil det i den situation ikke være tilstrækkeligt, at virksomheden har et forhåndsgodkendt kvalitetsledelsessystem. Virksomhedens kvalitetsledelsessystem skal være endeligt godkendt af en kontrolinstans.

I den gældende elinstallatørlovs § 10, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 12, stk. 3, er det bestemt, at afgørelse om tilbagekaldelse af en autorisation eller godkendelse af den, som afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning herom. Sikkerhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

Det foreslås, at bestemmelserne videreføres i stk. 2 og 3 med en præcisering af, at det er afgørelsens adressat, der kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Det foreslås samtidig at tilføje, at

Sikkerhedsstyrelsen uden unødigt ophold anlægger sag mod den pågældende for hermed at præcisere, at myndigheden har en forpligtelse til at behandle anmodningen så hurtigt som muligt.

Hvis fristen for at forlange sagen indbragt for domstolen udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 10, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 12, stk. 4, har anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 4*.

Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 7

Påbud

Til § 23

Der er i den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 3, fastsat bestemmelse om, at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge en virksomhed, der udfører arbejder i henhold til § 3, stk. 2-6, at virksomheden fremover kun er berettiget til at udføre sådanne elektriske arbejder ved anvendelse af autoriseret elinstallatør. Sådant pålæg kan gives, såfremt virksomheden groft eller gentagne gange overtræder stærkstrømsbekendtgørelsens krav eller anvender ikke-kvalificeret arbejdskraft til opgaverne. Pålæg efter bestemmelsens 1. pkt. kan gives for en periode på maksimalt 5 år.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000, fordi der skete en udvidelse af de autorisationskrævende arbejder, som virksomheder med specialviden må udføre uden en autorisation som elinstallatør, til også at omfatte tavlefabrikanter, jf. elinstallatørlovens § 3, stk. 4, producenter af fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande, jf. elinstallatørlovens § 3, stk. 5, og producenter af fabriksmæssigt fremstillede bygningsdele, jf. elinstallatørlovens § 3, stk. 6. Hvis disse virksomheder i større omfang overtræder de tekniske bestemmelser, skal der være mulighed for at fratage dem retten til at udføre sådanne arbejder. På tidspunktet for bestemmelsens vedtagelse kunne en autorisation tilbagekaldes for en periode på maksimalt 5 år, jf. den dagældende § 9, stk. 2. Denne bestemmelse blev ændret i 2006, så en autorisation nu kan tilbagekaldes for en bestemt periode eller indtil videre, fordi begrundelsen for at tilbagekalde autorisationen typisk stadig vil være aktuel efter 5 år, med mindre virksomheden har ændret på forholdene.

Som omtalt under bemærkningerne til § 5 foreslås det som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet ved producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele. Dette er en udvidelse af de ellers autorisationskrævende arbejder, som særlige virksomheder må udføre uden autorisation. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at adgangen til at meddele påbud om brug af autoriseret virksomhed udvides svarende til, hvad der er gældende på el-området. Hermed har

Sikkerhedsstyrelsen også over for de virksomheder, der udfører de pågældende vvs-installationer, mulighed for at gribe ind, såfremt det konstateres, at arbejdet ikke udføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at såfremt en virksomhed, der udfører elektriske arbejder i henhold til forslagets § 2, stk. 2-4, eller i henhold til regler fastsat i medfør af forslagets § 3, stk. 1, nr. 1-2, eller stk. 2, eller en virksomhed, der udfører gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i henhold til regler fastsat i medfør af forslagets § 5, nr. 2, groft eller gentagne gange overtræder krav i stærkstrømsbekendtgørelsen, gasreglementet, regler om vand- og afløbsinstallationer eller øvrige sikkerhedskrav eller anvender ikke-kvalificeret arbejdskraft til opgaverne, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde virksomheden at lade sådanne arbejder udføre af en autoriseret virksomhed.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at tidsbegrænsningen af påbuddet i den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 3, ikke videreføres. Det skyldes, at tidsbegrænsningen som nævnt er fjernet for så vidt angår tilbagekaldelse af en autorisation. Det forhold, der fører til, at Sikkerhedsstyrelsen udsteder et påbud efter elinstallatørlovens § 9, stk. 3, ligesom det forhold, der førte til en tilbagekaldelse af autorisationen, vil ikke nødvendigvis være ændret efter 5 år. I stedet foreslås det at indføre en bestemmelse, hvorefter virksomheden kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes, såfremt forudsætningerne har ændret sig. Her tænkes fx på den situation, hvor virksomheden har ansat en ny medarbejder med særlige kvalifikationer til at varetage udførelsen af de pågældende installationer eller har dokumenteret en kompetenceudvikling hos medarbejderne.

På den baggrund foreslås det i *stk. 2*, at hvis forudsætningerne for påbuddet, jf. bestemmelsens stk. 1, ændrer sig, kan virksomheden anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes.

I den gældende elinstallatørlovs § 10, stk. 1, er det bestemt, at udstedelse af påbud efter lovens § 9, stk. 3, af den afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning herom. Sikkerhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i *stk. 3 og 4* med en præcisering af, at det er afgørelsens adressat, der kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Det foreslås samtidig at tilføje, at Sikkerhedsstyrelsen uden unødigt ophold anlægger sag mod den pågældende for hermed at præcisere, at myndigheden har en forpligtelse til at behandle sagen så hurtigt som muligt.

Hvis fristen for at forlange sagen indbragt for domstolene udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 10, stk. 2, har anmodning om sagsanlæg vedrørende påbud efter lovens § 9, stk. 3, opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 5*.

Hvis påbuddet findes lovligt ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 8

Annoncering mv.

Til § 24

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 12 og den gældende gasinstallationslovs § 14, at en person eller en virksomhed, der ikke er autoriseret eller godkendt som kompetent virksomhed, ikke ved annoncering eller på anden måde må foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan autorisation eller godkendelse haves.

Såfremt annonceringen eller lignende tiltag er egnet til at vække forestilling om, at den pågældende virksomhed har en autorisation eller godkendelse, er det i strid med bestemmelsen, og annonceringen eller lignende tiltag behøver således ikke konkret at have vakt en sådan forestilling. Det har ikke betydning, om virksomheden også har udført autorisationskrævende arbejde.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår et forhold er "egnet til at vække forestilling". Fx kan anvendelse af betegnelsen "vvs-installatør", "vand- og sanitetsmester", "elinstallatør" eller "kloakmester" samt annoncering under rubrikker med disse betegnelser i fagbøger mv. være i strid med reglerne. Ligeledes kan anvendelse af begreberne "vvs", "el", "vand- og sanitet" samt "kloak" i annonceringen efter omstændighederne indebære en overtrædelse af bestemmelsen. Ved vvs forstås i denne sammenhæng gas, vand og sanitet.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at reglerne videreføres, så det udtrykkeligt fremgår, at en virksomhed, der ikke er autoriseret eller ikke har en særlig gasgodkendelse, ikke må foretage noget, der kan forlede forbrugerne til at tro, at den pågældende virksomhed er berettiget til at udføre autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse.

Det foreslås således fastsat, at en virksomhed, der ikke har opnået autorisation efter forslagets § 8 eller § 9 eller en særlig gasgodkendelse efter forslagets § 10, eller hvis autorisation eller godkendelse er bortfaldet eller tilbagekaldt, ikke ved annoncering eller på anden måde må foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan autorisation eller godkendelse haves.

Kapitel 9

Kontrol

Til § 25

Det foreslås, at der i *stk. 1* som noget nyt fastsættes en generel bestemmelse om tilsyn, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov overholdes.

Med bestemmelsen præciseres Sikkerhedsstyrelsens hjemmel til at føre tilsyn *ex officio*. Der er således ikke tilsigtet en ændring i Sikkerhedsstyrelsens tilsyn.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 13 a, 2. pkt., og § 14, stk. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation er opfyldt, og alle oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere en autoriseret elinstallatørs installationsarbejde.

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 19, stk. 1, skal ejere og brugere af gasinstallationer, fabrikanter og forhandlere samt installatører efter anmodning meddele alle oplysninger, som er nødvendige for udførelse af tilsynsopgaver, der er omfattet af gasinstallationsloven. I henhold til gasinstallationslovens § 23 a, 2. pkt., kan Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller godkendelse fortsat er opfyldt.

I stk. 2, foreslås det videreført, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af tilsynet efter stk. 1.

I stk. 3 foreslås det videreført, at Sikkerhedsstyrelsen endvidere kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller særlig gasgodkendelse fortsat er opfyldt.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (lov nr. 442 af 9. juni 2004). Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Virksomhedernes oplysningspligt, der i dag er fastlagt i elinstallatørlovens § 13 a, 1. pkt., og gasinstallationslovens § 23 a, 1. pkt., foreslås videreført i forslaget § 18, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Til § 26

Efter den gældende elinstallatørlovs § 14, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsen efter forudgående underretning uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til offentlig eller privat ejendom med henblik på at undersøge eller lade undersøge elinstallationsarbejder udført af en elinstallatør, hvis der er formodet risiko for, at elinstallationen indebærer livs- eller brandfare, eller med henblik på at undersøge eller lade undersøge, hvorvidt en virksomhed har etableret og opretholder et kvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene hertil.

Efter den gældende gasinstallationslovs § 19, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel.

Der er således to forskellige bestemmelser om adgang uden retskendelse i forbindelse med kontrol af elinstallationer og gasinstallationer. Det foreslås, at der indføres én bestemmelse om adgang uden retskendelse, der gælder både i forbindelse med kontrol af el- og gasinstallationer og i forbindelse med

kontrol af virksomheder omfattet af loven. Kontrollen med vandinstallationer og afløbsinstallationer ligger uden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer, eller hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en mindre udvidelse af bestemmelsen i forhold til den rækkevidde, de gældende bestemmelser om adgang uden retskendelse har. Konkret betyder det, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol med de autoriserede eller godkendte virksomheder, har adgang til virksomhedens lokaler og til private eller offentlige lokaliteter, hvor virksomheden har udført elinstallationer eller gasinstallationer.

Baggrunden herfor er behovet for at kunne føre en effektiv kontrol med de autoriserede og godkendte virksomheder. I tilfælde hvor Sikkerhedsstyrelsen har viden om, at en autoriseret eller godkendt virksomhed har begået fejl eller forsømmelighed ved udførelse af en installation, kan det give anledning til at kontrollere den pågældende virksomhed og dens arbejde med henblik på at undersøge, om der er tale om en enkeltstående fejl, eller om der generelt er problemer med de udførte installationer. Dette for at forhindre gentagen forsømmelighed, som kan indebære risiko for farlige installationer.

Det kan være nødvendigt, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til virksomhedens lokaliteter, fx i tilfælde, hvor en virksomhed i forbindelse med kontrolinstansens efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet har fået en afvigelse. Her kan der være behov for, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol hos virksomheden bl.a. med henblik på at undersøge, om virksomhedens udførte arbejder er i orden. Det kan endvidere være nødvendigt, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til virksomheden i tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen har fået oplysninger, der tyder på, at virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at have en autorisation eller godkendelse. Det kunne fx være oplysninger, der giver formodning for, at virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet. Hvis Sikkerhedsstyrelsen ikke kan få disse oplysninger be- eller afkræftet, fordi virksomheden ikke vil udlevere oplysningerne, kan Sikkerhedsstyrelsen være nødsaget til, at tage på tilsyn i virksomheden.

Om det er nødvendigt at få adgang til virksomhedens lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen kan få tilstrækkelige oplysninger om virksomheden på anden måde. Fx hvis virksomheden kan indsende oplysninger om procedurer, kvalifikationer, udførte installationer mv. Det indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig, hvordan kontrollen udføres mest effektivt.

På samme måde beror det på en vurdering af, om det er nødvendigt at få adgang til private eller offentlige lokaliteter, om de udførte el- eller gasinstallationer kan undersøges på anden måde. Fx ved at få tilsendt oplysninger fra borgeren (borgeren kan fx fremsende et billede). Sikkerhedsstyrelsen har desuden i henhold til § 13, stk. 2, i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 16. december 2003 med senere ændringer, mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid adgang til alle stærkstrømsanlæg samt alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes el-materiel.

Hvis det ud fra en samlet vurdering er nødvendigt at få adgang til virksomhedens lokaliteter og andre lokaliteter, hvor virksomheden har udført installationer fx private hjem, vil Sikkerhedsstyrelsen således kunne anvende bestemmelsen.

Hvis det derimod ikke skønnes at være nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol at få adgang til de pågældende lokaliteter, vil bestemmelsen ikke kunne anvendes. Sikkerhedsstyrelsen er så henvist til at føre kontrol på anden måde fx ved at få tilsendt oplysninger fra virksomheden eller borgeren.

De kontrolinstanser, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen efter forslaget § 19 til at godkende og løbende efterprøve virksomhedens kvalitetsledelsessystem, foretager kontrol som en uafhængig tredjepart. Kontrolinstanserne kommer således ikke ud i virksomheden som repræsentant for en myndighed, men på baggrund af en aftale mellem virksomheden og kontrolinstansen om kontrol af kvalitetsledelsessystemet. Det betyder, at såfremt en virksomhed ikke vil lade kontrolinstansen komme ind i virksomheden og foretage kontrollen, kan konsekvensen blive, at virksomhedens kvalitetsledelsessystem ikke kan godkendes. Dette vil føre til, at Sikkerhedsstyrelsen træffer afgørelse om at tilbagekalde autorisationen eller den særlige gasgodkendelse med henvisning til forslaget § 22, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen bistand.

Til § 27

Den gældende elinstallatørlovs § 13 fastsætter, at de enkelte elselskaber i forbindelse med krævede tilmeldinger og øvrige henvendelser skal kontrollere, at arbejder, der er omfattet af krav om autorisation og anmeldelsespligt i medfør af bestemmelser fastsat i medfør af elinstallatørlovens § 6, stk. 2, nr. 3, er udført af personer og virksomheder, der ifølge reglerne i loven er berettiget dertil.

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes med henblik på at opnå en mere klar og entydig bestemmelse, hvor begrebet "indberetninger" erstatter "tilmelding og øvrige henvendelser". Samtidig præciseres det, at det er indberetninger i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller i medfør af regler fastsat i medfør heraf, der er tale om. Der er hermed ikke tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring.

Det foreslås således, at i forbindelse med indberetninger, som er krævet i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler fastsat i medfør heraf, skal netvirksomheder for elforsyning kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

Regler om indberetninger findes i dag i § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Det følger heraf, at elinstallatøren ved tilmelding og færdigmelding af installationsarbejder skal følge de af netselskabet fastsatte forretningsgange. Heraf fremgår det, at der blandt andet skal foretages tilmelding af nye installationer og ændringer af bestående installationer under visse omstændigheder.

Til § 28

Det følger af den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 1, 1. pkt., at gasleverandørerne i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer og tilsyn med eksisterende gasinstallationer skal føre tilsyn med, hvorvidt arbejdet er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder.

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes med henblik på at opnå en mere klar og entydig bestemmelse, hvor det præciseres, at gasleverandørernes forpligtelse ikke kun gælder i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer, men i forbindelse med alle meddelelser, anmeldelser mv., som er krævet ifølge gasreglementet. Derfor anvendes begrebet "indberetninger". Der er hermed ikke tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Det foreslås således, at i forbindelse med indberetninger og i forbindelse med tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør heraf, skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

Den type af indberetninger, der skal foretages i dag, er fx anmeldelse af alle nye gasinstallationer og ændringer af eksisterende gasinstallationer, jf. gasreglementets afsnit A-2, punkt 2.2.1.1.b., og anmodning om gasleverandørens tilladelse til udførelse af en gasinstallation, der tilsluttes anlæg for ledningsført gas, jf. gasreglementets afsnit A-2, punkt 2.2.1.2.a.

Til § 29

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 13, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 23, stk. 3, at hvis et elselskab, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse eller en forsyningsvirksomhed konstaterer, at reglerne i elinstallatørloven, gasinstallationsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf er overtrådt, eller hvis en autoriseret person eller virksomhed har gjort sig skyldig i andre forhold, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen eller godkendelsen, skal Sikkerhedsstyrelsen underrettes herom.

Det foreslås, at underretningspligten for elselskabet, gasleverandøren, kommunalbestyrelsen og forsyningsvirksomheden videreføres i forslaget med mindre sproglige tilpasninger. Blandt andet foreslås det, at begrebet "elselskab" ændres til "netvirksomhed for elforsyning" og, at begrebet "forsyningsvirksomhed" ændres til begreberne "en privat vandforsyningsvirksomhed", "vandselskab" og "serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab", da det er i overensstemmelse med de begreber, der i øvrigt anvendes i forslaget. Begrebet "netvirksomhed for elforsyning" defineres som en virksomhed, der driver et distributionsnet for el. Begrebet anvendes også i lov om elforsyning.

På den baggrund foreslås det, at en netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til forslagets § 22, stk. 1.

Hermed sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen bliver underrettet, såfremt netvirksomheden for elforsyning eller gasleverandøren i forbindelse med kontrolforpligtelserne efter forslagets § 27 eller § 28 eller på anden måde får kendskab til, hvis autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse, er udført af virksomheder, der ikke er berettiget hertil, når der er udvist forsømmelighed

ved arbejdets udførelse, eller når en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en særlig gasgodkendelse har handlet på en måde, der vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen.

Tilsvarende sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen bliver underrettet, såfremt en kommune, et vand- eller serviceselskab eller en privat vandforsyningsvirksomhed i forbindelse med tilsyn, klagesager eller på anden måde får kendskab til sådanne overtrædelser eller handlinger.

Kapitel 10

Administration

Til § 30

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 6, stk. 2, nr. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 7, stk. 7, nr. 1, kan ministeren fastsætte regler om fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation henholdsvis godkendelse som teknisk ansvarlig

Disse bestemmelser foreslås videreført i § 30 for de fagligt ansvarlige. Bemyndigelsen tænkes udmøntet i en bekendtgørelse, der fastsætter regler for fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation, særlig gasgodkendelse, godkendelse som fagligt ansvarlig og andre ansøgninger i medfør af loven, fx ansøgning om dispensation efter forslaget § 16.

Til § 31

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 3a, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 22, stk. 1, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af elinstallatørloven, gasinstallationsloven eller regler fastsat i medfør af disse love, skal foregå digitalt.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af regler om obligatorisk digital kommunikation.

Det er tanken, at bestemmelsens bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvoraf det vil fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Sikkerhedsstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Den udmøntende bekendtgørelse vil bl.a. indebære, at skriftlige henvendelser mv. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af elinstallatørloven, gasinstallationsloven eller af regler, som er udstedt i medfør af disse love, ikke anses for behørigt modtaget i Sikkerhedsstyrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger mv. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Ved henvendelser til styrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at

underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I den udmøntende bekendtgørelse kan der bl.a. fastsættes regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, bortfald og tilbagekaldelser mv., til virksomhedens eller personens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Der kan desuden i den udmøntende bekendtgørelse fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation.

Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, men hvor der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 1*.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 3a, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 22, stk. 2, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 3a, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 22, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Bestemmelserne betyder, at en meddelelse normalt vil anses for at være kommet frem til Sikkerhedsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

På samme måde vil en meddelelse normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3*.

Til § 32

Den gældende elinstallatørlovs § 3b, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 22 a, stk. 1, fastsætter, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter elinstallatørloven, gasinstallationsloven eller regler udstedt i medfør af disse love uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Baggrunden er, at der bør være bestemmelser, der indeholder hjemmel til at fravige underskriftskravet i elinstallatørloven og gasinstallationsloven, indtil spørgsmålet om generelt at fravige underskriftskravet – hvad enten der er tale om fysiske papirbreve eller breve, der sendes elektronisk – er reguleret i forvaltningsloven.

Da der endnu ikke eksisterer en sådan generel hjemmel, foreslås det, at bestemmelsen videreføres i *stk. 1*.

Bestemmelsen vedrører alene forhold, som er reguleret af lovforslaget. Ny lovregulering om identifikationskrav i forvaltningsloven vil ikke påvirke anvendelsen af denne bestemmelse, ligesom denne lovs bestemmelser om digital kommunikation ikke vil påvirke anvendelsen af andre love, fx forvaltningsloven, persondataloven eller offentlighedsloven. Forvaltningslovens bestemmelser om identifikationskrav kan træde i stedet for lovforslagets regler om digital kommunikation, hvorfor der ikke indføres en pligt til at anvende bemyndigelsen i lovforslaget.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 3 b, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 22 a, stk. 2, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Sikkerhedsstyrelsen som afsender.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation. Hjemlen vil fx blive benyttet til at fastsætte regler om kvitteringsskrivelser for modtagelse af ansøgning om autorisation mv.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Til § 33

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 14 b, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 24 b, stk. 1.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af elinstallatørloven eller gasinstallationsloven, som indeholder krav til virksomheder mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelsen er indsat i de to love i 2008 for at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Bestemmelsen gælder kun tekniske forskrifter og tekniske specifikationer, der næsten udelukkende retter sig mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Bestemmelsen er i dag anvendt i forhold til de af Sikkerhedsstyrelsen godkendte kontrolinstanser, idet der stilles krav om, at de efterlever standarden DS/EN ISO/IEC 17021. Standarden kan ikke offentliggøres i Lovtidende, da den ophavsretligt tilhører Dansk Standard.

Bestemmelsens *stk. 2* er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 14 b, stk. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 24 b, stk. 2.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Bestemmelsens *stk. 3* er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 14 b, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 24 b, stk. 3.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Det følger af den gældende elinstallatørlovs § 6 a og den gældende gasinstallationslovs § 21, at Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver ministeren om fastsættelse af regler vedrørende autorisation og godkendelse af virksomheder, der arbejder inden for el-, gas-, vand- og afløbsområderne. Rådet rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder på de ovennævnte områder.

Det Tekniske Sikkerhedsråd blev oprettet i 2003 som afløser for Elektricitetsrådet og Det Rådgivende Gasudvalg, fordi samlingen af en række sikkerhedsområder i én ny styrelse, Sikkerhedsstyrelsen, forudsatte en ny fælles struktur for løsningen af alle styrelsens opgaver. Hensigten med et sådant råd er at sikre den nødvendige sagkyndige viden i forbindelse med Sikkerhedsstyrelsens virksomhed, herunder særligt regelfastsættelse.

Bestemmelserne foreslås ikke videreført forslaget, men foreslås bibeholdt i gasinstallationsloven. På el-området findes en tilsvarende bestemmelse i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Med de foreslåede ændringer er der ikke tilsigtet nogen ændring i Det Tekniske Sikkerhedsråds virke.

Kapitel 11

Klageadgang

Til § 34

Det er fastsat i den gældende elinstallatørlovs § 14 a, 1. pkt., og den gældende gasinstallationslovs § 24 a, 1. 2. pkt., at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter gasinstallationsloven, elinstallatørloven eller efter regler fastsat i medfør af disse love ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 1*.

Det er endvidere fastsat i den gældende elinstallatørlovs § 14 a, 2. pkt., og den gældende gasinstallationslovs § 24 a, 2. pkt., at afslag på ansøgning om autorisation, som er begrundet i de i elinstallatørlovens § 7, stk. 1, nr. 3, og gasinstallationslovens § 8, stk. 1, nr. 3, nævnte forhold, dog kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Som følge heraf kan afslag på ansøgning om autorisation begrundet med, at ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, indbringes for Erhvervsankenævnet.

Baggrunden for sagkyndig prøvelse af disse afslag er, at Sikkerhedsstyrelsen ved afslag på ansøgning om autorisation begrundet med, at ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, foretager en skønsmæssig vurdering.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Det følger endvidere af den gældende gasinstallationslovs § 24 a, 3. pkt., at afslag på ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed, bortset fra afslag begrundet i de i gasinstallationslovens § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte forhold, ligeledes af virksomheden kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Det betyder, at alle afslag på ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed kan indbringes for Erhvervsankenævnet med undtagelse af afslag begrundet med, at ansøgeren er straffet for overtrædelse af gasinstallationsloven eller regler fastsat i medfør heraf eller for lignende forhold pådømt i udlandet. Det skyldes, at Sikkerhedsstyrelsen ved stillingtagen til en ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed i modsætning til ved ansøgning om autorisation udøver en høj grad af skønsmæssig vurdering.

Som tidligere beskrevet, foreslås ordningen med kompetente virksomheder afløst af en ordning med delautoriserede virksomheder. Reglerne om delautorisationer vil i højere grad, end tilfældet er med kompetente virksomheder, blive fastsat i en bekendtgørelse, hvor kriterierne for at opnå en delautorisation ligeledes vil fremgå. Der vil derfor ikke blive udøvet en lige så høj grad af skønsmæssig vurdering fra Sikkerhedsstyrelsens side i forbindelse med en ansøgning om delautorisation. Det vurderes derfor, at der ikke er behov for en udvidet klageadgang i forbindelse med afslag på en delautorisation.

Bestemmelserne herom foreslås derfor ikke videreført.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

Til § 35

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 15, stk. 1, og den gældende gasinstallationslovs § 25, stk. 1.

Det foreslås, at straffen for overtrædelse af de nævnte bestemmelser er bøde.

Det foreslås i *nr. 1*, at den, der udfører arbejde, som kræver autorisation eller særlig gasgodkendelse, uden at være berettiget til det, jf. forslagets § 2, § 4 og § 6, straffes med bøde.

Selv om der isoleret set kan være tale om en formel overtrædelse af loven, såfremt personer eller virksomheder, der ikke er berettiget til det, udfører autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse, kan det medføre en potentiel sikkerheds- eller sundhedsrisiko, hvilket bør afspejles i bødens størrelse. Der bør også tages højde for, at det ikke skal kunne betale sig at udføre autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en særlig gasgodkendelse, uden at have en autorisation eller en særlig gasgodkendelse. Det bør således tages i betragtning, at virksomheden ikke har haft udgifter til etablering og vedligeholdelse af et kvalitetsledelsessystem og til gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation eller særlig gasgodkendelse.

Det foreslåede *nr. 2* er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 15, stk. 1, nr. 2, og den gældende gasinstallationslovs § 25, stk. 1, nr. 2. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at det kun er den, der med forsæt eller ved grov uagtsomhed lader arbejde, som kræver autorisation eller særlig gasgodkendelse, udføre af en virksomhed eller person, der ikke er berettiget til det. Hermed kan personer, der lader arbejde udføre af en virksomhed, som, de har grund til at tro, har den fornødne autorisation eller gasgodkendelse, ikke straffes, hvis det viser sig, at virksomheden ikke havde autorisation eller gasgodkendelse.

Det foreslås i *nr. 3*, at overtrædelse af forslagets bestemmelse om den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden i § 12, stk. 1, straffes med bøde.

Den gældende elinstallatørlovs § 15, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, og den gældende gasinstallationslovs § 25, stk. 1, nr. 3, foreslås videreført i *nr. 4, 5, 6 og 7*. Som noget nyt vil overtrædelse af påbud efter forslagets § 23 dog også omfatte påbud om at lade arbejde udføre af en vvs-installatørvirksomhed, der har opnået autorisation efter § 8 eller delautorisation efter § 9 til det pågældende arbejde. Det følger af, at § 23 også omfatter arbejde inden for vvs-området.

I henhold til den gældende elinstallatørlovs § 15, stk. 2, kan der i bestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 3 og § 6, stk. 2, fastsættes straf af bøde for overtrædelse heraf. I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 25, stk. 2, kan der i forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Det foreslås i *stk. 2*, at det i regler fastsat i medfør af forslagets § 3, § 5, § 7, § 11 og § 14 kan fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at der ved udmåling af straffen ud over hvad der følger af de almindelige straffeprocessuelle regler skal lægges vægt på, om overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne. Det skal også kunne

tillægges vægt, om der er tilsigtet en berigelse i forbindelse med overtrædelsen, og hvor stor virksomheden omsætning er.

Hensigten med bestemmelsen er en skærpelse af bødestrafen under de nævnte omstændigheder for at sikre bødernes præventive effekt.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet i det enkelte tilfælde vil derfor afhænge af, om der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 36

Efter den gældende elinstallatørlovs § 9, stk. 1, nr. 1, har Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til at tilbagekalde en autorisation, såfremt indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Eleftersynsordningen, som er indført ved en ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom, trådte i kraft den 1. maj 2012. Sikkerhedsstyrelsen har indtil nu ikke truffet afgørelse om at tilbagekalde en autorisation på grund af udvist forsømmelighed ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Elinstallatørvirksomheder, der udarbejder elinstallationsrapporter, er forpligtet til at følge reglerne i bekendtgørelse om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Bekendtgørelsens § 7 indeholder regler om fremgangsmåden ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter. I bekendtgørelsens § 8 er det fastsat, hvad gennemgangen af bygningens elinstallationer skal omfatte. Gennemgangen skal foretages med professionel omhu og med brug af den indsigt og erfaring, som kan forventes af en autoriseret elinstallatørvirksomhed.

Det er meget indgribende for en virksomhed, hvis autorisationen bliver tilbagekaldt. Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt, at ministeren ud fra hensynet til almindelige principper om proportionalitet fremover får mulighed for at fastsætte regler om bødestraf, når en virksomhed har tilsidesat pligterne, der følger af bekendtgørelsen. Herved opnås ensartede sanktionsmuligheder i tilfælde, hvor en elinstallatørvirksomhed har udvist forsømmelighed ved installationsarbejde og i tilfælde af udvist forsømmelighed ved udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Det foreslås derfor som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om straf for tilsidesættelse af de pligter, der følger af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., som vedrører autoriserede elinstallatørvirksomheders udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen, samt regler i bekendtgørelse om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Sikkerhedsstyrelsen yder vejledning til elinstallatørvirksomhederne, hvis styrelsen konstaterer, at en virksomhed ikke på alle punkter har fulgt retningslinjerne for at udarbejde elinstallationsrapporter, og hvis en eller flere af denne virksomheds elinstallationsrapporter ikke er fuldt ud retvisende. Der kan også vise

sig behov for at indskærpe overfor en elinstallatørvirksomhed, at reglerne i bekendtgørelsen om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen skal følges.

Bødestraf kan blive aktuel i tilfælde af, at en elinstallatørvirksomhed gentagne gange har udarbejdet en elinstallationsrapport, som ikke giver et retvisende billede af, i hvilket omfang bygningens elinstallationer er funktionsdygtige og lovlige i henhold til offentligretlige forskrifter. Ligeledes bør en virksomheds grove forsømmelighed ved udarbejdelse af en elinstallationsrapport kunne resultere i, at virksomheden idømmes en bøde.

Det vurderes, at fratagelse af autorisation som følge af et strafbart forhold i forbindelse med udarbejdelse af elinstallationsrapporter, bør ske ved domstolene i forbindelse med pådømmelsen af et strafbart forhold i henhold til straffelovens § 79. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 22.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende elinstallatørlovs § 15, stk. 3, og den gældende gasinstallationslovs § 25, stk. 3.

Kapitel 13

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttræden

Til § 38

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. marts 2014.

I *stk. 2* foreslås det at ophæve den gældende elinstallatørlov.

Overgangsbestemmelser

Til § 39

Det foreslås, at regler udstedt i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 16. december 2003 med senere ændringer, og i medfør af § 6, § 7, stk. 7 og 8, § 9, stk. 6, § 24, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

De resterende bemyndigelsesbestemmelser i den gældende gasinstallationslov videreføres i gasinstallationsloven. Reglerne udstedt i medfør af disse bestemmelser, fx gasreglementet, gælder derfor uændret.

Mange af forslagetets bestemmelser er en videreførelse af bestemmelserne i den gældende elinstallatørlov og den gældende gasinstallationslov, hvilket bevirker, at flere af de i medfør af de to love udstedte bekendtgørelser ikke skal ændres. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at det generelt

bestemmes, at regler udstedt i medfør af den gældende elinstallatørlov og den gældende gasinstallationslov opretholdes indtil videre.

De bekendtgørelser, der indeholder regler, der ikke vil være i overensstemmelse med lovforslaget, vil blive ændret samtidig med lovens ikrafttræden.

Til § 40

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomhedsautorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Det foreslås i *stk. 2*, at godkendelser som kompetent virksomhed meddelt før tidspunktet for denne lov ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en delautorisation, bortfalder eller tilbagekaldes.

I *stk. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen foretager en administrativ tilpasning af de gældende autorisationer, således at de tilknyttede personligt autoriserede elinstallatører og de teknisk ansvarlige personer bliver registreret som virksomhedernes fagligt ansvarlige.

I *stk. 4* foreslås det, at forslaget § 20 og § 22 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser nævnt i bestemmelsens stk. 1-3.

Det vil sige, at autorisationer og godkendelser udstedt i medfør af tidligere gældende regler bortfalder og kan tilbagekaldes efter reglerne i forslaget.

Til § 41

Det foreslås i *stk. 1*, at personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en godkendelse som fagligt ansvarlig eller bortfalder.

Sikkerhedsstyrelsen foretager en administrativ tilpasning af allerede udstedte personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer.

Herved vil disse personer fremover være registrerede som fagligt ansvarlige.

Da de pågældende personer fik meddelt deres autorisation eller godkendelse som teknisk ansvarlig, levede de op til kravene, der var gældende på pågældende tidspunkt, herunder at have bestået en prøve og være myndig mv. Endvidere afgav de erklæring om, hvorvidt de inden for de sidste 3 år var straffet for overtrædelse af relevant lovgivning. Der vil derfor ikke i forbindelse med, at disse personers godkendelse får status som en varig godkendelse som fagligt ansvarlig, blive krævet dokumentation for, at kravene i forslaget § 13 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslaget § 21 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser nævnt i bestemmelsens stk. 1.

Det vil sige, at autorisationer og godkendelser udstedt i medfør af tidligere gældende regler bortfalder efter reglerne i forslaget.

Til § 42

Som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 8 foreslås det, at den særlige tilsynsordning, der kan anvendes af virksomheder, der udfører autorisationskrævende arbejde på vand- og afløbsområdet, ophæves.

Det foreslås, at virksomheder, som ved lovens ikrafttræden er tilsluttet en særlig tilsynsordning efter bestemmelsen i gasinstallationslovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2, inden den 1. marts 2016 skal opfylde kravet i forslagets § 8, stk. 1, nr. 2.

Det vil sige, at de virksomheder, der er omfattet af en særlig tilsynsordning, inden 2 år fra lovens ikrafttræden skal have et fuldt etableret kvalitetsledelsessystem, der er godkendt af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 8 har virksomheder, der er tilsluttet en særlig tilsynsordning, et minimum af kvalitetsstyring, der kan udbygges til et fuldt kvalitetsledelsessystem. Det vurderes derfor at være tilstrækkeligt med en frist på 2 år til at opfylde dette krav.

Ændringer i anden lovgivning

Til § 43

Det foreslås at ophæve de bestemmelser i den gældende gasinstallationslov, der vedrører autorisation og godkendelse af virksomheder og personer. De resterende bestemmelser i gasinstallationsloven bevares, og dermed opnås samme struktur på el-området og på vvs- og kloakområderne. På el-området vil denne lov herefter være gældende sammen med lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i medfør af hvilken, de tekniske bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen er fastsat. Tilsvarende vil denne lov være gældende på vvs- og kloakområderne sammen med gasinstallationsloven i medfør af hvilken, de tekniske bestemmelser i gasreglementet er fastsat. Gasinstallationsloven og lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel indeholder udover hjemmel til at fastsætte tekniske bestemmelser også bestemmelser om produkter, installationer, anlæg mv.

Det foreslås endvidere, at der foretages få andre ændringer i gasinstallationsloven. I ændringspunkt 1 foreslås det, at titlen ændres til Lov om gasinstallationer og gasmateriel. Herved afspejler titlen, at loven fremover alene omhandler gasinstallationer og gasmateriel og ikke afløbsinstallationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

I ændringspunkt 3 foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren i henhold til § 15 tillige kan fastsætte bestemmelser om gaskvaliteter. Det er en præcisering af, hvad der gælder i dag. Den korrekte gaskvalitet er afgørende for sikkerheden ved anvendelse af gasinstallationer. Bestemmelser om gaskvaliteter er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 1264 af 14. december 2012 om gasreglementets afsnit C-12, bestemmelser om gaskvaliteter.

I henhold til den gældende gasinstallationslovs § 19, stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen har ikke selv en sådan adgang uden retskendelse, men kan altså

bemyndige et kontrolorgan til at have adgang uden retskendelse. Denne situation er uhensigtsmæssig, da der kan opstå situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kontrollere gasmateriel eller gasinstallationer, hvis der er en sikkerhedsrisiko. Det foreslås derfor i ændringspunkt 4, at § 19, stk. 2, i den gældende gasinstallationslov ændres, således at Sikkerhedsstyrelsen har adgang uden retskendelse, og at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige et kontrolorgan til at have denne adgang. Den her foreslåede adgang vil svare til den adgang, der er foreslået i § 26, og der henvises derfor til bemærkningerne til § 26.

I ændringspunkt 2, 5, 6, 7, 8 og 9 ophæves bestemmelser, der vedrører autorisation, og som derfor ikke længere skal rummes i gasinstallationsloven.

Færøerne og Grønland

Til § 44

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.